

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 28.7.2009
KOM(2009) 373 lopullinen

2009/0100 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

**LASTEN JA MUIDEN PERHEENJÄSENTEN ELATUSAVUN
KANSAINVÄLISESTÄ PERINNÄSTÄ TEHDYN YLEISSOPIMUKSEN
TEKEMISESTÄ EUROOPAN YHTEISÖN PUOLESTA**

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

**LASTEN JA MUIDEN PERHEENJÄSENTEN ELATUSAVUN
KANSAINVÄLISESTÄ PERINNÄSTÄ TEHDYN YLEISSOPIMUKSEN
TEKEMISESTÄ EUROOPAN YHTEISÖN PUOLESTA**

PERUSTELUT

1. TAVOITE

Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssissa tehtiin 23. marraskuuta 2007 kaksi kansainvälistä välinettä: yleissopimus lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä sekä pöytäkirja elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista.

Pöytäkirjan avulla halutaan parantaa oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta elatusapuun oikeutettujen ja elatusvelvollisten kannalta. Komissio antoi 23. helmikuuta 2009 ehdotuksen neuvoston päätökseksi pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön toimesta¹.

Yleissopimuksen tarkoituksena on varmistaa lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun tehokas kansainvälinen perintä. Koska valtaosa elatusapuvaatimuksista koskee lapsia, yleissopimus on ennen kaikkea lasten suojelemiseen tähtäävä toimenpide. Tämä ehdotus koskee yleissopimuksen tekemistä Euroopan yhteisön toimesta.

2. YHTEISEN OIKEUSALUEEN KEHITTÄMINEN EUROOPAN YHTEISÖN ALUEELLE

Euroopan yhteisö on asettanut tavoitteekseen todellisen oikeusalueen, joka perustuu oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen.

Neuvosto antoi 18. joulukuuta 2008 asetuksen (EY) N:o 4/2009 toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa². Yleissopimuksen tekeminen yhteisön toimesta lujittaa voimassa olevia yhteisön sääntöjä, jotka koskevat tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa ja keskusviranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä elatusapuun liittyvissä asioissa, sillä yleissopimuksen myötä yhteisössä otetaan käyttöön yhdenmukaiset säännöt yleissopimuksen sopimuspuoliksi tuleviin kolmansiin maihin nähden.

3. VUODEN 2007 YLEISSOPIMUS LASTEN JA MUIDEN PERHEENJÄSENTEN ELATUSAVUN KANSAINVÄLISESTÄ PERINNÄSTÄ

Euroopan komissio neuvotteli yleissopimuksen neuvoston antamien neuvotteluohjeiden pohjalta. Neuvottelujen tuloksena aikaan saatu yleissopimus on neuvotteluohjeiden mukainen.

Yleissopimuksen tavoitteeseen eli elatusavun tehokkaan perinnän varmistamiseen pyritään useilla eri keinoilla, joita ovat muun muassa 1) sopimusvaltioiden viranomaisten välinen kattava yhteistyöjärjestelmä kansainvälisten hakemusten käsittelyä varten, 2) vaatimus, jonka mukaan sopimusvaltioiden on mahdollistettava hakemusten tekeminen elatusapupäätösten

---

¹ KOM(2009) 81.

² EUVL L 7, 10.1.2009, s. 1. Komission 15. joulukuuta 2005 tekemään ehdotukseen neuvoston asetukseksi toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa liittyi vaikutustenarviointi. Asetus kattaa kaikki yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat asiat. Tämä vahvistaa entisestään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja vie sen joissain asioissa jopa pidemmälle kuin yleissopimuksen puitteissa on mahdollista. Siksi katsottiin, että aiempi vaikutustenarviointi antaa riittävästi tietoa tämän ehdotuksen hyväksymistä varten.

saamista ja muuttamista varten, 3) menettelyt, joiden avulla turvataan pääsy rajatylittävien elatusapumenettelyjen piiriin, 4) järjestelmä sopimusvaltioissa tehtyjen elatusapupäätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten, 5) tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat nopeutetut ja yksinkertaistetut menettelyt, ja 6) vaatimus tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamisesta elatusapupäätösten pikaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Yleissopimuksessa käsitellään monia käytännön asioita, jotka voivat vaikuttaa kansainvälisten vaateiden esittämiseen, kuten kielivaatimukset, vakiolomakkeet ja kansallisia lainsäädäntöjä koskeva tietojenvaihto. Yleissopimuksessa myös kannustetaan käyttämään uusia tietoteknisiä välineitä kustannusten vähentämiseksi ja viivästysten välttämiseksi.

Lasten elatusapua koskevissa tapauksissa yleissopimuksen kaikkien määräysten soveltaminen on pakollista. Kaikkia yleissopimuksen lukuja sovelletaan myös puolisolle myönnettävää elatusapua koskevien päätösten tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon silloin kun ne on tehty lapsen elatusapua koskevan vaateen yhteydessä. Yleissopimusta on sovellettava myös muihin puolisolle myönnettävää elatusapua koskeviin vaateisiin, mutta niiden yhteydessä ei ole mahdollista hyödyntää II ja III luvun määräyksiä, joissa määrätään keskusviranomaisten välityksellä toteutettavasta hallinnollisesta yhteistyöstä sekä avustamisesta lasten elatusapua koskevissa asioissa. Sopimusvaltio voi ilmoittaa, että se soveltaa koko yleissopimusta tai sen osaa myös mihin tahansa muuhun elatusvelvoitteeseen, joka perustuu perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteeseen.

Yleissopimus tarjoaa alueellisille taloudellisen yhdentymisen järjestöille mahdollisuuden liittyä sopimuspuoleksi (59 artikla).

Yleissopimuksen 51 artiklan 4 kohdassa on irtautumislauseke, jonka mukaan yleissopimus ei rajoita sellaisten tämän yleissopimuksen sopimuspuolena olevan alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön säädösten soveltamista, jotka annetaan tämän yleissopimuksen tekemisen jälkeen ja jotka koskevat tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, edellyttäen että kyseiset säädökset eivät vaikuta tämän yleissopimuksen määräysten soveltamiseen alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltioiden ja muiden sopimusvaltioiden välisissä suhteissa. Yleissopimus ei vaikuta alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön sääntöjen soveltamiseen riippumatta siitä, hyväksytäänkö ne ennen tämän yleissopimuksen tekemistä vai sen jälkeen, siltä osin kuin kyseessä on päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltioiden välillä.

Yleissopimuksen 62 artiklassa määrätään mahdollisuudesta tehdä varauksia ja 63 artiklassa mahdollisuudesta antaa tiettyjä artikloja koskevia selityksiä.

4. KOMISSION EHDOTUKSET

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön³ mukaan yhteisöllä on yksinomainen ulkoinen toimivalta asetuksen (EY) N:o 4/2009 soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Kyseinen asetus kattaa kaikki yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat asiat. Edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat asiat kuuluvat

---

³ Yhteisöjen tuomioistuimen 7. helmikuuta 2006 antama lausunto 1/03 yhteisön toimivallasta tehdä uusi Luganon yleissopimus tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla.

yhteisön yksinomaisen toimivallan piiriin. Komissio katsoo, että myös hallinnollinen yhteistyö ja oikeusapua koskevat säännöt kuuluvat yhteisön yksinomaisen toimivallan piiriin, koska nämä yleissopimuksen säännöt vaikuttaisivat myös yhteisön sääntöihin.

Jos yhteisössä ei olisi annettu hallinnollista yhteistyötä koskevia sääntöjä, sovellettaisiin yleissopimuksen sääntöjä. Yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, kuten hallinnollista yhteistyötä, koskevat yhteisön säännöt vahvistetaan asetuksella (EY) N:o 4/2009, ja yleissopimuksen sääntöjen soveltaminen jäsenvaltioissa vaikuttaisi näihin yhteisön sääntöihin. Asetuksen (EY) N:o 4/2009 ja siihen sisältyvien hallinnollista yhteistyötä koskevien sääntöjen soveltaminen yhteisössä on taattu irtautumislausekkeen avulla (yleissopimuksen 51 artiklan 4 kohta). Irtautumislauseke ei sulje pois yleissopimuksen mahdollista vaikutusta yhteisön lainsäädäntöön. Päinvastoin, irtautumislausekkeen sisällyttäminen sopimukseen saattaa nimenomaan olla osoitus siitä, että sopimus vaikuttaa yhteisön sääntöihin (ks. tuomioistuimen lausunto 1/03). On myös huomattava, että koko yleissopimuksen tavoitteena on varmistaa elatusavun tehokas perintä, kun taas hallinnollista yhteistyötä koskevat säännöt on laadittu ainoastaan elatusapupäätösten saamista ja täytäntöönpanoa varten. Lisäksi asetuksella (EY) N:o 4/2009 vahvistettuja hallinnollista yhteistyötä koskevia sääntöjä voidaan soveltaa myös kolmansissa maissa tehtyihin päätöksiin. Tästä syystä komissio ehdottaa, että yhteisö tekee yleissopimuksen yksin.

Yleissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan nojalla sopimusvaltio voi viimeistään ratifiointin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä tehdä 2 artiklan 2 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan, 30 artiklan 8 kohdan, 44 artiklan 3 kohdan tai 55 artiklan 3 kohdan mukaisen varauman taikka useampia varaumia.

Komissio ehdottaa kuitenkin, että varaumia ei tehtäisi. Yleissopimusta olisi sovellettava sellaisenaan, eikä ole perusteita rajoittaa sen soveltamisalaa 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä tunnustamista ja täytäntöönpanoa 20 artiklan 2 kohdan ja 30 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Komissio katsoo myös, että jäsenvaltioiden keskusviranomaisten olisi suostuttava käyttämään muiden keskusviranomaisten kanssa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion virallisen kielen ohella englantia ja ranskaa. Siksi ei pitäisi tehdä 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua varaumaa. Toistaiseksi ei ole tarpeen harkita myöskään 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua varauman tekemistä.

Yleissopimuksen 63 artiklan 1 kohdassa määrätään mahdollisuudesta antaa 2 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, 16 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 1 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut selitykset. Näiden selitysten antaminen on yhteisön tehtävä, koska ehdotuksen mukaan vain yhteisöstä tulee yleissopimuksen sopimuspuoli.

Yleissopimuksen 59 artiklan 3 kohdan nojalla Euroopan yhteisö voi allekirjoittamisen, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä antaa selityksen, jossa se toteaa, että sillä on toimivalta kaikissa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja että yleissopimus sitoo jäsenvaltioita, jotka ovat siirtäneet toimivaltaa yhteisölle. Komissio ehdottaa kyseisen selityksen antamista.

Yleissopimusta olisi sovellettava yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella. Tärkeimpien näkökohtien, kuten soveltamisalan, osalta tätä vaatimusta olisi noudatettava poikkeuksetta. Sopimusvaltio voi antaa 2 artiklan 3 kohdan nojalla selityksen, jonka mukaan se laajentaa koko yleissopimuksen tai sen osan soveltamisen koskemaan mitä tahansa perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta johtuvia elatusvelvoitteita, mukaan lukien erityisesti

muuta heikommassa asemassa oleviin henkilöihin kohdistuvat elatusvelvoitteet. Tällaiset selitykset luovat velvoitteita kahden sopimusvaltion välille vain siltä osin kuin niiden selitykset koskevat samoja elatusvelvoitteita ja yleissopimuksen osia.

Komissio ehdottaa, että yleissopimuksen soveltamisala olisi kokonaisuudessaan ulotettava koskemaan kaikkia perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta johtuvia elatusvelvoitteita, niin että yleissopimuksella olisi sama soveltamisala kuin asetuksella (EY) N:o 4/2009. Asetuksen (EY) N:o 4/2009 soveltamisala on näin laaja, jotta voidaan turvata kaikkien elatusvelkojien yhdenmukainen kohtelu. Ehdotusta samojen sääntöjen soveltamisesta kaikkiin elatusvelvoitteisiin tukee myös se, että muut kuin lasten tai puolisoiden elatusvelvoitteita koskevat vaateet ovat harvinaisia. Myös tämä seikka tukee yleissopimuksen soveltamisalan laajentamista. Sitä paitsi eräät jäsenvaltiot tunnustavat ja panevat täytäntöön elatusvelvoitteita koskevat päätökset elatusapupäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 2 päivänä lokakuuta 1973 tehdyn Haagin yleissopimuksen nojalla ilman kyseisen yleissopimuksen 26 artiklan mahdollistamia varauksia. Jos yleissopimuksen soveltamisalaa ei laajennettaisi ehdotetulla tavalla, se merkitsisi, että kyseiset jäsenvaltiot joutuisivat palaamaan taaksepäin suhteissaan tiettyihin kolmansiin maihin.

On selvää, ettei yhteisön pitäisi antaa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lapsen varallisuuden selvittämistä koskevia selityksiä. Yhtä selvää on, ettei pitäisi antaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista menettelyä koskevia selityksiä, koska yleissopimuksesta neuvoteltaessa yhteisö kannatti tehokkaampaa tunnustamis- ja täytäntöönpanohakemusta koskevaa menettelyä, josta määrätään 23 artiklassa. Myöskään elatusapusopimuksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien hakemusten jättämistä ei pitäisi rajoittaa 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Epäyhtenäisiä oikeusjärjestelmiä koskeva selitys, josta määrätään 61 artiklan 1 kohdassa, ei ole tarpeen, koska yleissopimusta olisi sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa niiden kaikilla maantieteellisillä alueilla. Lisäksi 61 artiklan 3 kohdassa todetaan, että jos 61 artiklan mukaisia selityksiä ei anneta, yleissopimusta sovelletaan kaikkialla kyseisen valtion alueella.

Tietyissä erityistilanteissa, joissa on olemassa objektiiviset ja vakavat perusteet eriyttää yleissopimuksen soveltamista, jäsenvaltiot voisivat ilmoittaa, jos ne haluavat soveltaa yleissopimuksen mahdollistamia myönteisiä selityksiä.

Yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja elatusapupäätöksen tunnustamista tai tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia hakemuksia lukuun ottamatta sopimusvaltio voi 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla selityksellä täsmentää, mitä tietoja tai asiakirjoja hakemuksen lisäksi tarvitaan keskusviranomaisten käsittelyä tai oikeus- tai hallintoviranomaisten menettelyjä varten. Jos jokin jäsenvaltio haluaa käyttää tässä artiklassa tarjottua mahdollisuutta, komissio ei vastusta sitä, koska joissain tapauksissa lisätiedot saattavat olla tarpeen yleissopimuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

Yleissopimuksen 44 artiklan 1 kohdan nojalla hakemus ja sen liiteasiakirjat on toimitettava alkukielisinä ja niiden mukaan on liitettävä käännös pyynnön vastaanottavan valtion viralliselle kielelle tai jollekin muulle kielelle, jonka pyynnön vastaanottava valtio on selityksessä ilmoittanut hyväksyvänsä, paitsi jos kyseisen valtion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa, ettei se tarvitse käännöstä. Komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot voisivat hyväksyä myös muille kuin niiden virallisille kielille tehdyt käännökset, koska tämä helpottaisi yleissopimuksen soveltamista.

Yleissopimuksen 44 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos sopimusvaltiossa on useampia virallisia kieliä eikä se voi kansallisen lainsäädännön vuoksi hyväksyä asiakirjojen toimittamista koko maan alueella vain yhdellä näistä kielistä, sopimusvaltion on selityksessä täsmennettävä, millä kielellä tällaiset asiakirjat tai niiden käännökset on laadittava maan eri osiin tapahtuvaa toimittamista varten. Komissio ehdottaa, että tämä mahdollisuus annettaisiin niille jäsenvaltioille, joissa eri kielet ovat virallisia vain osassa maata (esimerkiksi Belgia).

Jos jäsenvaltiot haluavat käyttää 11 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tai 44 artiklan 1 tai 2 kohdassa esitettyjä mahdollisuuksia, niiden olisi ilmoitettava tästä komissiolle ja annettava sille tiedoksi asiaa koskevat selityksensä objektiivisten ja vakavien perusteiden kanssa. Jos jokin jäsenvaltio haluaa myöhemmin muuttaa tällaista selitystä tai peruuttaa sen, sen olisi ilmoitettava tästä komissiolle, joka välittää tiedon yleissopimuksen tallettajalle.

Koska ehdotuksen mukaan vain yhteisö liittyisi yleissopimuksen sopimuspuoleksi, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tiedot 4 artiklassa tarkoitetun keskusviranomaisen tai keskusviranomaisten nimeämisestä sekä 57 artiklassa tarkoitetut lainsäädäntöä, menettelyjä ja palveluja koskevat tiedot. Komissio toimittaa tiedot Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle yleissopimuksen tekemisen yhteydessä.

Komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot toimittaisivat kaikki tiedot komissiolle viimeistään 18. syyskuuta 2010, koska samaan määräaikaan mennessä niiden on ilmoitettava komissiolle myös yhteystiedot ja hyväksytyt kielet asetuksen (EY) N:o 4/2009 71 artiklan nojalla.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä tehdyn yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan yhdessä 300 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁴,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁵,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisö on ryhtynyt luomaan yhteistä oikeusaluetta, jonka perustana on oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate.
- (2) Marraskuun 23 päivänä 2007 tehty yleissopimus lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä, jäljempänä 'yleissopimus', muodostaa hyvän perustan maailmanlaajuiselle yhteistyöjärjestelmälle elatusvelvoitteita koskevien päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten, koska siinä määrätään käytännössä maksuttomasta oikeusavusta lasten elatusapua koskevissa asioissa ja yksinkertaistetusta menettelystä päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.
- (3) Yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista säädetään myös toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 4/2009. Yhteisö on saanut yksinomaisen toimivallan kaikissa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, minkä vuoksi sen olisi tehtävä yleissopimus yksinään. Yleissopimus sitoo jäsenvaltioita sillä perusteella, että yhteisö on sen tehnyt. Yleissopimuksen 59 artiklan mukaan yhteisö voi allekirjoittaa tai hyväksyä yleissopimuksen tai liittyä siihen.
- (4) Yleissopimukseen ei tulisi tehdä varauksia. Yhteisön olisi annettava kaikki tarvittavat selitykset ja tehtävä niihin mahdolliset myöhemmät muutokset tai niiden peruutukset.
- (5) Yleissopimuksen soveltamisalaa olisi laajennettava selityksellä niin, että yleissopimusta sovelletaan kokonaisuudessaan kaikkiin perhe-, sukulaisuus-, avio- tai

---

⁴ EUVL C , , s. .

⁵ EUVL C , , s. .

lankoussuhteesta johtuviin elatusvelvoitteisiin, jotta voidaan varmistaa elatusavun tehokas perintä kaikkien sopimuspuolien osalta siltä osin kuin niiden selitykset kattavat samat elatusvelvoitteet ja samat yleissopimuksen osat.

- (6) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010, jos ne haluavat, että yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut selitykset annetaan, sekä annettava tiedoksi tällaisten selitysten sisältö, jonka olisi perustuttava objektiivisiin ja vakaviin perusteisiin. Jos jokin jäsenvaltio haluaa myöhemmin, että jotakin selitystä muutetaan tai että se perutaan, sen olisi ilmoitettava tästä komissiolle, jotta komissio voi ilmoittaa asiasta yleissopimuksen tallettajalle.
- (7) Jäsenvaltioiden olisi niin ikään ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010 yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetty tai nimetyt keskusviranomaisensa. Komission olisi välitettävä nämä tiedot Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle ratifiointi- tai liittymisasiakirjan tallettamisen yhteydessä, kuten yleissopimuksessa edellytetään. Jos nimetty keskusviranomainen vaihtuu, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tästä komissiolle, joka välittää tiedon edelleen pysyväiselle toimistolle.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010 yleissopimuksen 57 artiklassa tarkoitettut lainsäädäntöä, menettelyjä ja palveluja koskevat tiedot. Komission olisi välitettävä nämä tiedot pysyväiselle toimistolle ennen kuin yhteisö tekee yleissopimuksen.
- (9) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti [Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen].
- (10) Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä 23 päivänä marraskuuta 2007 tehty yleissopimus.

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on Euroopan yhteisön puolesta valtuudet tallettaa yleissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu väline.

Yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Yhteisö antaa yleissopimuksen tekemisen yhteydessä tämän päätöksen 1 liitteessä esitetyt selitykset.

Yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan g alakohtaan ja 44 artiklan 1 kohtaan liittyvät selitykset viittaavat niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010 ilmoittaneet komissiolle haluavansa, että tällaiset selitykset annetaan, ja toimittaneet sille selitysten sisällön.

Yleissopimuksen 44 artiklan 2 kohtaan liittyvä selitys viittaa Belgiaan, jonka on ilmoitettava komissiolle selityksen sisältö viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010 yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetty tai nimetyt keskusviranomaisensa. Komissio välittää nämä tiedot Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle yleissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiakirjan tallettamisen yhteydessä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2010 yleissopimuksen 57 artiklassa tarkoitetut lainsäädäntöä, menettelyjä ja palveluja koskevat tiedot. Komissio välittää nämä tiedot Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle yleissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiakirjan tallettamisen yhteydessä.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

...

LIITE 1

Selitykset, jotka yhteisö antaa lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', tekemisen yhteydessä yleissopimuksen 63 artiklan mukaisesti

I. Yleissopimuksen 59 artiklan 3 kohdan nojalla annettava selitys, joka koskee Euroopan yhteisön toimivaltaa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa

1. Euroopan yhteisö antaa yleissopimuksen 59 artiklan 3 kohdan nojalla selityksen, jonka mukaan sillä on toimivalta kaikissa lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Sen jäsenvaltiot eivät allekirjoita eivätkä hyväksy yleissopimusta eivätkä liity siihen, mutta yleissopimus sitoo niitä sen perusteella, että Euroopan yhteisö tekee yleissopimuksen.

2. Euroopan yhteisön nykyiset jäsenet ovat Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

3. Tämä julistus ei kuitenkaan koske Tanskan kuningaskuntaa perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti.

4. Tätä julistusta ei sovelleta niihin jäsenvaltioiden alueisiin, joihin ei sovelleta Euroopan yhteisön perustamissopimusta, eikä se vaikuta kyseisten jäsenvaltioiden yleissopimuksen perusteella näiden alueiden puolesta ja eduksi mahdollisesti antamiin säädöksiin tai lausuntoihin.

II. Tiettyjä määräyksiä ja asioita koskevat selitykset

5. Euroopan yhteisö antaa yleissopimuksen 2 artiklan 3 kohdan nojalla selityksen, jonka mukaan se soveltaa koko yleissopimusta perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta johtuviin elatusvelvoitteisiin.

6. Euroopan yhteisö antaa yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla selityksen, jonka mukaan [täsmennetään, missä jäsenvaltiossa/jäsenvaltioissa] olisi muiden kuin 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisten hakemusten mukana toimitettava [täsmennetään vaaditut tiedot tai asiakirjat].

7. Euroopan yhteisö antaa yleissopimuksen 44 artiklan 1 kohdan nojalla selityksen, jonka mukaan [täsmennetään jäsenvaltio/jäsenvaltiot] hyväksyy/hyväksyvät hakemukset ja niiden liiteasiakirjat, jotka on käännetty [täsmennetään kieli/kielet].

8. Euroopan yhteisö antaa yleissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan nojalla selityksen, jonka mukaan asiakirjat on Belgiassa laadittava [täsmennetään kielet], kun ne on toimitettava [täsmennetään maan asianomaiset alueet].

LIITE 2

YLEISSOPIMUS LASTEN JA MUIDEN PERHEENJÄSENTEN ELATUSAVUN KANSAINVÄLISESTÄ PERINNÄSTÄ

Tämän yleissopimuksen allekirjoittajavaltiot, jotka

Haluavat edistää lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainväliseen perintään liittyvää valtioiden välistä yhteistyötä,

Ovat tietoisia tarpeesta ottaa käyttöön tuloksia tuottavia menettelyjä, jotka ovat helposti käytettävissä, nopeita, tehokkaita, kustannustehokkaita, oikeudenmukaisia ja eri tilanteisiin soveltuvia,

Haluavat kehittää edelleen voimassa olevien Haagin yleissopimusten ja muiden kansainvälisten välineiden, erityisesti elatusavun perimisestä ulkomailla 20 päivänä kesäkuuta 1956 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen, parhaita ratkaisuja,

Pyrkivät hyödyntämään tekniikan kehityksen tuomia etuja ja luomaan joustavan järjestelmän, joka pystyy mukautumaan muuttuviin tarpeisiin ja tekniikan kehityksen tuomiin uusiin mahdollisuuksiin,

Muistuttavat, että 20 päivänä marraskuuta 1989 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimuksen 3 ja 27 artiklan mukaisesti

- kaikissa toimissa, jotka koskevat lapsia, on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu,
- jokaisella lapsella on oikeus hänen ruumiillisen, henkisen, hengellisen, moraalisen ja sosiaalisen kehityksensä kannalta riittävään elintasoon,
- vanhemmilla tai muilla lapsen huollosta vastaavilla on ensisijainen velvollisuus kykyjensä ja taloudellisten mahdollisuuksiensa mukaisesti turvata lapsen kehityksen kannalta välttämättömät elinolosuhteet ja
- sopimusvaltiot pyrkivät kaikin mahdollisin keinoin, myös kansainvälisiä sopimuksia tekemällä, turvaamaan lapsen elatusmaksujen perinnän vanhemmilta tai muilta lapsesta taloudellisessa vastuussa olevilta, erityisesti silloin kun nämä henkilöt asuvat eri maassa kuin lapsi,

ovat päättäneet tehdä yleissopimuksen ja sopineet seuraavista määräyksistä:

I LUKU – KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla Kohde

Tämän yleissopimuksen tarkoituksena on varmistaa lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun tehokas kansainvälinen perintä erityisesti

- a) perustamalla sopimusvaltioiden viranomaisten välille kattava yhteistyöjärjestelmä;
- b) mahdollistamalla hakemusten tekeminen elatusapupäätösten saamiseksi;

- c) määrämällä elatusapupäätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta; ja
- d) vaatimalla tehokkaita toimenpiteitä elatusapupäätösten pikaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

2 artikla Soveltamisala

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan

- a) vanhemman ja lapsen suhteesta johtuviin elatusvelvoitteisiin alle 21-vuotiaaseen henkilöön nähden;
- b) puolisoiden tai entisten puolisoiden keskinäisiä elatusvelvoitteita koskevan päätöksen tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon tai pelkkään täytäntöönpanoon, kun hakemus esitetään yhdessä a alakohdan soveltamisalaan kuuluvan vaateen kanssa; ja
- c) puolisoiden tai entisten puolisoiden keskinäisiin elatusvelvoitteisiin, II ja III lukuun ottamatta.

2. Sopimuspuolet voivat 62 artiklan mukaisesti varata itselleen oikeuden rajoittaa yleissopimuksen soveltamisen koskemaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vain alle 18-vuotiaita henkilöitä. Jos sopimusvaltio tekee tällaisen varauman, sillä ei ole oikeutta vaatia yleissopimuksen soveltamista henkilöihin, jotka varauman vuoksi jäävät ikänsä perusteella yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

3. Sopimusvaltio voi antaa 63 artiklan nojalla selityksen, jonka mukaan se laajentaa koko yleissopimuksen tai sen osan soveltamisen koskemaan mitä tahansa perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta johtuvia elatusvelvoitteita, mukaan lukien erityisesti muita heikommassa asemassa oleviin henkilöihin kohdistuvat elatusvelvoitteet. Tällaiset selitykset luovat velvoitteita kahden sopimusvaltion välille vain siltä osin kuin niiden selitykset koskevat samoja elatusvelvoitteita ja yleissopimuksen osia.

4. Tämän yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan lapsiin vanhempien siviilisäädystä riippumatta.

3 artikla Määritelmät

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan

- a) ”velkojalla” luonnollista henkilöä, jolla on oikeus tai jolla väitetään olevan oikeus saada elatusapua;
- b) ”velallisella” luonnollista henkilöä, joka on velvollinen tai jonka väitetään olevan velvollinen maksamaan elatusapua;
- c) ”oikeusavulla” apua, joka on tarpeen, jotta hakijat voivat tuntea oikeutensa ja vedota niihin ja jotta voidaan taata, että hakemukset käsitellään pyynnön vastaanottaneessa valtiossa kokonaisuudessaan ja tehokkaasti. Oikeusavun antamisella voidaan tarpeen mukaan tarkoittaa oikeudellista neuvontaa, oikeudellista apua asian saattamiseksi viranomaisen käsiteltäväksi, edustamista oikeudenkäynnissä ja vapauttamista menettelyn kuluista;

d) ”kirjallisella sopimuksella” sopimusta, joka on tallennettu millä tahansa välineellä siten, että sen sisältämät tiedot ovat saatavissa myöhempää käyttöä varten;

e) ”elatusapusopimuksella” elatusavun maksamisesta tehtyä kirjallista sopimusta, joka

i) on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana toimivaltaisen viranomaisen toimesta; tai

ii) on toimivaltaisen viranomaisen vahvistama tai tehty, rekisteröity tai tallennettu toimivaltaisen viranomaisen toimesta,

ja jota toimivaltainen viranomainen voi tarkastella uudelleen ja muuttaa;

f) ”muita heikommassa asemassa olevalla henkilöllä” henkilöä, joka vammaisuuden tai henkilökohtaisten kykyjensä riittämättömyyden vuoksi ei pysty huolehtimaan itsestään.

II LUKU – HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

4 artikla Keskusviranomaisten nimeäminen

1. Kunkin sopimusvaltion on nimettävä keskusviranomainen hoitamaan sille tässä yleissopimuksessa määrättyjä tehtäviä.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat liittovaltioita tai joissa on useampi kuin yksi oikeusjärjestelmä, tai jäsenvaltiot, joissa on itsehallintoalueita, voivat nimetä useamman kuin yhden keskusviranomaisen ja määritellä niiden alueellisen tai henkilöllisen toimivallan laajuuden. Valtion, joka on nimennyt useamman kuin yhden keskusviranomaisen, on nimettävä se keskusviranomainen, jolle kaikki tiedonannot voidaan lähettää toimitettaviksi eteenpäin tämän valtion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle.

3. Sopimusvaltion on ilmoitettava keskusviranomaisen tai keskusviranomaisten nimeämisestä sekä niiden yhteystiedot ja tarvittaessa niiden 2 kohdassa tarkoitetun toimivallan laajuus Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle ratifiointi- tai liittymisasiakirjan tallettamisen tai 61 artiklan mukaisen selityksen esittämisen yhteydessä. Sopimusvaltioiden on viipymättä ilmoitettava pysyväiselle toimistolle kaikista muutoksista.

5 artikla Keskusviranomaisten yleiset tehtävät

Keskusviranomaisten on

a) tehtävä keskenään yhteistyötä ja edistettävä valtioidensa toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä tämän yleissopimuksen tarkoitusten toteuttamiseksi;

b) pyrittävä mahdollisuuksien mukaan löytämään ratkaisuja tämän yleissopimuksen soveltamisessa ilmeneviin ongelmiin.

6 artikla Keskusviranomaisten erityiset tehtävät

1. Keskusviranomaiset antavat III luvun mukaisiin hakemuksiin liittyvää apua, erityisesti

- a) toimittamalla edelleen ja ottamalla vastaan kyseisiä hakemuksia;
- b) panemalla vireille näihin hakemuksiin liittyviä menettelyjä tai helpottamalla niiden vireillepanoa.

2. Keskusviranomaiset toteuttavat kaikki tarvittavat näihin hakemuksiin liittyvät toimenpiteet:

- a) oikeusavun antamiseksi tai helpottamiseksi olosuhteiden sitä vaatiessa;
- b) velallisen tai velkojan olinpaikan selvittämiseksi;
- c) velallisen tai velkojan asiaankuuluvien tulotietojen ja tarvittaessa heidän varallisuuttaan koskevien muiden tietojen hankkimisen edistämiseksi, mukaan lukien omaisuuden löytäminen;
- d) sovintoratkaisuihin pääsyn edistämiseksi, minkä tavoitteena on elatusavun vapaaehtoinen maksaminen, käyttämällä välitys- tai sovittelumenettelyä tai niihin verrattavia menettelyjä, kun tämä osoittautuu asianmukaiseksi;
- e) elatusapupäätösten meneillään olevan täytäntöönpanon helpottamiseksi, elatusapurästit mukaan lukien;
- f) elatusmaksujen keruun ja nopean eteenpäin toimittamisen helpottamiseksi;
- g) asiakirja- tai muun todistusaineiston hankkimisen helpottamiseksi;
- h) avustamiseksi vanhemmuuden vahvistamisessa, kun se on tarpeen elatusavun perimiseksi;
- i) sellaisten menettelyjen vireille panemiseksi tai niiden vireillepanon helpottamiseksi, joita tarvitaan luonteeltaan alueellisten väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi ja joiden tarkoituksena on varmistaa vireillä olevan elatushakemuksen päätökseen saattaminen;
- j) asiakirjojen tiedoksiantamisen helpottamiseksi.

3. Julkisyhteisöt tai muut jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnan alaiset elimet voivat asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön sallimissa rajoissa suorittaa tämän artiklan mukaiset keskusviranomaisen tehtävät. Sopimusvaltion on ilmoitettava tällaisen julkisyhteisön tai muun elimen nimeämisestä samoin kuin sen yhteystiedot ja sen tehtävien laajuus Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle. Sopimusvaltioiden on viipymättä ilmoitettava pysyväiselle toimistolle kaikista muutoksista.

4. Mikään tässä artiklassa tai 7 artiklassa ei velvoita keskusviranomaista käyttämään toimivaltaa, joka pyynnön vastaanottavan valtion lainsäädännön mukaan kuuluu ainoastaan oikeusviranomaisille.

7 artikla Erityisiä toimenpiteitä koskevat pyynnöt

1. Keskusviranomainen voi tekemällä perustellun hakemuksen pyytää toista keskusviranomaista toteuttamaan asianmukaiset 6 artiklan 2 kohdan b, c, g, h, i ja j alakohdan

mukaiset erityiset toimenpiteet, jos 10 artiklassa tarkoitettua hakemusta ei ole vireillä. Pyynnön vastaanottanut keskusviranomaisen toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, jos se katsoo, että ne ovat tarpeen mahdollisen hakijan auttamiseksi tekemään 10 artiklassa määrätty hakemus tai päättämään, onko tällainen hakemus tehtävä.

2. Keskusviranomaisen voi toisen keskusviranomaisen pyynnöstä toteuttaa erityisiä toimenpiteitä myös sellaisen pyynnön esittävässä valtiossa vireillä olevaan elatussaatavien perintään liittyvän asian yhteydessä, jolla on kansainvälinen ulottuvuus.

8 artikla Keskusviranomaisen kulut

1. Kukin keskusviranomaisen vastaa kuluistaan, jotka sille aiheutuvat tämän yleissopimuksen soveltamisesta.

2. Keskusviranomaiset eivät voi periä hakijalta maksua tämän yleissopimuksen nojalla suorittamistaan palveluista, lukuun ottamatta poikkeuksellisia kuluja, jotka aiheutuvat 7 artiklan mukaisesta erityisiä toimenpiteitä koskevasta hakemuksesta.

3. Pynnön vastaanottanut keskusviranomaisen ei voi periä 2 kohdassa mainittuja poikkeuksellisia kuluja ilman, että se on saanut etukäteen hakijan suostumuksen tällaisten palveluiden toimittamiseen kyseessä olevalla hinnalla.

III LUKU – KESKUSVIRANOMAISTEN VÄLITYKSELLÄ TOIMITETTAVAT HAKEMUKSET

9 artikla Keskusviranomaisten välityksellä toimitettavat hakemukset

Tässä luvussa tarkoitettu pyynnön vastaanottavan valtion keskusviranomaiselle osoitettu hakemus toimitetaan sen sopimusvaltion keskusviranomaisen välityksellä, jossa hakija asuu. Tämän määräyksen soveltamista varten asumisella ei kuitenkaan tarkoiteta pelkkää oleskelua.

10 artikla Hakemukset jotka voidaan esittää

1. Elatusavun perimistä tämän yleissopimuksen nojalla pyytävä velkoja voi esittää pyynnön esittävässä valtiossa seuraavat hakemukset:

a) päätöksen tunnustaminen tai päätöksen tunnustaminen ja julistaminen täytäntöönpanokelpoiseksi;

b) pyynnön vastaanottavassa valtiossa tehdyn tai tunnustetun päätöksen täytäntöönpano;

c) päätöksen saaminen pyynnön vastaanottavassa valtiossa, jos ei ole olemassa mitään päätöstä, mukaan lukien tarvittaessa vanhemmuuden vahvistaminen;

d) päätöksen saaminen pyynnön vastaanottavassa valtiossa, jos muussa valtiossa tehdyn päätöksen tunnustaminen ja täytäntöönpano ei ole mahdollista tai jos se evätään 20 artiklassa tarkoitettujen tunnustamis- ja täytäntöönpanoperusteiden puuttumisen vuoksi tai 22 artiklan b tai e alakohdassa tarkoitettua syystä;

e) pyynnön vastaanottavassa valtiossa tehdyn päätöksen muuttaminen;

- f) muussa kuin pyynnön vastaanottavassa valtiossa tehdyn päätöksen muuttaminen.
2. Velallinen, jota vastaan on olemassa elatusapua koskeva päätös, voi esittää pyynnön esittävässä valtiossa seuraavat hakemukset:
- a) sellaisen päätöksen tai vastaavan menettelyn tunnustaminen, joka johtaa aikaisemman päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämiseen tai rajoittamiseen pyynnön vastaanottavassa valtiossa;
- b) pyynnön vastaanottavassa valtiossa tehdyn päätöksen muuttaminen;
- c) muussa kuin pyynnön vastaanottavassa valtiossa tehdyn päätöksen muuttaminen.
3. Jollei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä, 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut hakemukset käsitellään pyynnön vastaanottavan valtion lainsäädännön mukaisesti, ja 1 kohdan c–f alakohdassa ja 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuihin hakemuksiin sovelletaan pyynnön vastaanottavassa valtiossa sovellettavia toimivaltasääntöjä.

11 artikla Hakemuksen sisältö

1. Kaikissa 10 artiklassa tarkoitetuissa hakemuksissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
- a) maininta hakemuksen tai hakemusten luonteesta;
- b) hakijan nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien osoite ja syntymäaika;
- c) vastaajan nimi ja, jos ne ovat tiedossa, hänen osoitteensa sekä syntymäaikansa;
- d) niiden henkilöiden nimet ja syntymäajat, joille haetaan elatusapua;
- e) hakemuksen perustelut;
- f) velkojan tekemässä hakemuksessa tieto siitä, minne maksut on suoritettava tai on toimitettava sähköisesti;
- g) pyynnön vastaanottavan valtion 63 artiklan mukaisesti antamassa selityksessä täsmennetyt tiedot tai asiakirja, 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja hakemuksia lukuun ottamatta;
- h) hakemuksen käsittelystä pyynnön esittävän jäsenvaltion keskusviranomaisessa vastaavan henkilön tai yksikön nimi ja yhteystiedot.
2. Tarvittaessa ja sikäli kuin ne ovat tiedossa, hakemuksessa on lisäksi oltava seuraavat tiedot:
- a) velkojan taloudellinen tilanne;
- b) velallisen taloudellinen tilanne, mukaan lukien velallisen työnantajan nimi ja osoite samoin kuin velallisen omaisuuden sijainti ja laatu;
- c) mahdolliset muut tiedot, joista voi olla apua vastaajan olinpaikan selvittämisessä.

3. Hakemukseen on liitettävä hakemusta tukevat tarpeelliset tiedot tai asiakirjat, mukaan lukien sellaiset, jotka koskevat hakijan oikeutta saada maksutonta oikeusapua. Edellä 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin hakemuksiin on liitettävä vain 25 artiklassa luetellut asiakirjat.

4. Edellä 10 artiklassa tarkoitettu hakemus voidaan esittää Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin suosittamassa ja julkaisemassa muodossa.

12 artikla Hakemusten ja asioiden toimittaminen, vastaanottaminen ja käsittely keskusviranomaisten välityksellä

1. Pyynnön esittävän valtion keskusviranomaisen on avustettava hakijaa, jotta hakemukseen liitetään kaikki ne asiakirjat ja tiedot, jotka tällä viranomaisella olevan tiedon mukaan tarvitaan hakemuksen käsittelemiseksi.

2. Todettuaan, että hakemus on tämän yleissopimuksen vaatimusten mukainen, pyynnön esittävän valtion keskusviranomaisen toimittaa sen hakijan puolesta ja tämän suostumuksella pyynnön vastaanottavan valtion keskusviranomaiselle. Hakemuksen mukaan liitetään liitteessä 1 oleva saatelomake. Pynnön esittävän valtion keskusviranomaisen on toimitettava pyynnön vastaanottaneen valtion keskusviranomaisen pyynnöstä alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen oikeaksi todistama täydellinen jäljennös kaikista 16 artiklan 3 kohdassa, 25 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa, 25 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 30 artiklan 3 kohdassa luetelluista asiakirjoista.

3. Pynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on kuuden viikon kuluessa hakemuksen vastaanottopäivästä ilmoitettava vastaanottamisesta käyttäen lomaketta, jonka malli on liitteessä 2, ja ilmoitettava pyynnön esittävän valtion keskusviranomaiselle, mitä alustavia toimenpiteitä on toteutettu tai toteutetaan hakemuksen käsittelemiseksi, ja se voi pyytää muita tarvittavia asiakirjoja ja tietoja, jotka se katsoo tarpeellisiksi. Pynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on samassa kuuden viikon määräajassa annettava pyynnön esittäneelle keskusviranomaiselle sen henkilön tai yksikön nimi ja yhteystiedot, jonka tehtävänä on vastata hakemuksen käsittelyn edistymistä koskeviin tiedusteluihin.

4. Pynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa vastaanottoilmoituksesta ilmoitettava pyynnön esittäneelle keskusviranomaiselle hakemuksen käsittelyvaiheesta.

5. Pynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on annettava toisilleen seuraavat tiedot:

- a) kustakin asiasta vastaava henkilö tai yksikkö;
- b) asian edistyminen,

ja vastattava joutuisasti tiedusteluihin.

6. Keskusviranomaisten on käsiteltävä asia niin nopeasti kuin sen sisällön asianmukainen käsittely sallii.

7. Keskusviranomaisten on käytettävä keskenään nopeimpia ja tehokkaimpia käytössään olevia viestintävälineitä.

8. Pyynnön vastaanottanut keskusviranomainen voi kieltäytyä hakemuksen käsittelystä ainoastaan, jos on ilmeistä, että tässä yleissopimuksessa määrätyt edellytykset eivät täyty. Siinä tapauksessa tämän keskusviranomaisen on ilmoitettava heti kieltäytymisensä syyt pyynnön esittäneelle keskusviranomaiselle.

9. Pyynnön vastaanottanut keskusviranomainen ei voi hylätä hakemusta yksinomaan sillä perusteella, että tarvitaan täydentäviä asiakirjoja ja tietoja. Tämä keskusviranomainen voi kuitenkin pyytää pyynnön esittänyttä keskusviranomaista toimittamaan nämä täydentävät asiakirjat ja tiedot. Jos pyynnön esittänyt keskusviranomainen ei toimita niitä kolmen kuukauden tai pyynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen määrittämän pidemmän ajanjakson kuluessa, viimeksi mainittu keskusviranomainen voi päättää, ettei se enää käsittele hakemusta. Tässä tapauksessa sen on ilmoitettava tästä päätöksestä pyynnön esittäneelle keskusviranomaiselle.

13 artikla Viestintävälineet

Vastaaja ei voi kiistää mitään sopimusvaltioiden keskusviranomaisten välityksellä tämän luvun mukaisesti tehtyä hakemusta eikä siihen liitettyä tai keskusviranomaisen antamaa asiakirjaa tai tietoa pelkästään kyseisten keskusviranomaisten välisessä yhteydenpidossa käytetyn tallennus- tai viestintävälineen perusteella.

14 artikla Mahdollisuus päästä menettelyjen piiriin

1. Pyynnön vastaanottavan valtion on annettava hakijoille mahdollisuus päästä tässä luvussa tarkoitettuihin hakemuksiin liittyvien menettelyjen piiriin, täytäntöönpano- ja muutoksenhakumenettelyt mukaan lukien.

2. Tämän mahdollisuuden turvaamiseksi on pyynnön vastaanottavan valtion annettava maksutonta oikeusapua 14–17 artiklan mukaisesti, paitsi jos sovelletaan 3 kohtaa.

3. Pyynnön vastaanottanut valtio ei ole velvollinen antamaan maksutonta oikeusapua, jos ja siinä määrin kuin tämän valtion menettelyt antavat osapuolille mahdollisuuden hoitaa asian ilman tarvetta oikeusapuun, ja keskusviranomainen tarjoaa tarvittavat palvelut veloitusetta.

4. Maksuttoman oikeusavun saannin edellytykset eivät saa olla tiukempia kuin vastaavien kansallisten asioiden osalta on säädetty.

5. Elatusvelvoitteita koskevista menettelyistä aiheutuvien kulujen ja kustannusten maksamisen vakuudeksi ei saa vaatia vakuutta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta.

15 artikla Maksuton oikeusapu lasten elatusapua koskevien hakemusten yhteydessä

1. Pyynnön vastaanottavan valtion on annettava maksutonta oikeusapua kaikkien velkojan tämän luvun nojalla esittämien hakemusten osalta, jotka koskevat vanhemman ja lapsen suhteesta johtuvia elatusvelvoitteita alle 21-vuotiaaseen henkilöön nähden.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, pyynnön vastaanottavan valtion toimivaltainen viranomainen voi muiden kuin 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakemusten ja 20 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tapausten osalta evätä maksuttoman oikeusavun, jos se katsoo, että vaatimus tai mahdollinen muutoksenhaku on selvästi perusteeton.

16 artikla Selitys, jonka perusteella sallitaan lapsen varallisuuden selvittäminen

1. Sen estämättä, mitä 15 artiklan 1 kohdassa määrätään, sopimusvaltio voi antaa 63 artiklan nojalla selityksen, jonka mukaan se antaa oikeusapua maksutta muiden kuin 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakemusten ja 20 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tapausten yhteydessä, jollei lapsen varallisuutta koskevasta arvioinnista muuta johdu.
2. Sopimusvaltion on tällaisen selityksen antamisen yhteydessä ilmoitettava Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle, miten lapsen varallisuutta arvioidaan sekä ne taloudelliset perusteet, jotka on täytettävä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun, samassa kohdassa mainitun selityksen antaneelle sopimusvaltiolle osoitettuun hakemukseen on liitettävä hakijan virallinen lausunto, jossa todetaan, että lapsen varallisuus täyttää 2 kohdassa tarkoitettut perusteet. Pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää lisätodisteita lapsen varallisuudesta vain jos sillä on perusteltu syy olettaa, että hakijan antamat tiedot ovat virheellisiä.
4. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion myöntämä laajin mahdollinen oikeusapu sellaisten tämän luvun mukaisten hakemusten osalta, jotka koskevat vanhemman ja lapsen suhteesta johtuvia elatusvelvoitteita lapseen nähden, on laajempi kuin 1–3 kohdan perusteella myönnettävä oikeusapu, oikeusapu myönnetään mahdollisimman laajana.

17 artikla Hakemukset, jotka eivät kuulu 15 tai 16 artiklan piiriin

Kaikkien tämän yleissopimuksen mukaisten hakemusten yhteydessä, 15 ja 16 artiklan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta,

- a) maksuttoman oikeusavun myöntämisen ehdoksi voidaan asettaa varallisuuden tai hakemuksen sisällön arvioiminen;
- b) hakijalla, joka on saanut alkuperävaltiossa maksutonta oikeusapua, on tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevassa menettelyssä oikeus saada vähintään yhtä laajaa maksutonta oikeusapua kuin pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti on mahdollista samojen edellytysten perusteella.

IV LUKU – MENETTELYÄ KOSKEVAT RAJOITUKSET

18 artikla Menettelyjen rajat

1. Jos päätös on tehty sopimusvaltiossa, jossa velkojan asuinpaikka on, velallinen ei voi muussa sopimusvaltiossa panna vireille menettelyä päätöksen muuttamiseksi tai uuden päätöksen saamiseksi niin kauan kuin velkojan asuinpaikka on edelleen valtiossa, jossa päätös tehtiin.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
  - a) jos osapuolet ovat tehneet kirjallisen sopimuksen, jonka mukaan kyseisen muun sopimusvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, paitsi silloin kun asia koskee lapsiin kohdistuvia elatusvelvoitteita;

- b) jos velkoja hyväksyy kyseisen muun valtion tuomioistuimien toimivallan joko nimenomaisesti tai vastaamalla pääasiaan kiistämättä toimivaltaa ensimmäisen tilaisuuden tullen;
- c) jos sellaisen alkuperävaltion toimivaltainen viranomainen ei voi käyttää tai kieltäytyy käyttämästä toimivaltaansa päätöksen muuttamiseksi tai uuden päätöksen tekemiseksi; tai
- d) jos alkuperävaltiossa tehtyä päätöstä ei voida tunnustaa tai julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi sopimusvaltiossa, jossa menettely päätöksen muuttamiseksi tai uuden päätöksen saamiseksi aiotaan panna vireille.

V LUKU – TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

19 artikla Tämän luvun soveltamisala

1. Tämän luvun määräyksiä sovelletaan oikeus- tai hallintoviranomaisen tekemään elatusvelvoitteita koskevaan päätökseen. ”Päätöksellä” tarkoitetaan myös tällaisen viranomaisen edessä tehtyä tai sen vahvistamaa sovintoa tai sopimusta. Päätöksessä voidaan säätää automaattisesta indeksoinnista ja elatusrästien, takautuvan elatusavun tai korkojen maksamisesta ja kulujen määrittämisestä.

2. Jos päätös ei koske yksinomaan elatusvelvoitteita, tämän luvun määräyksiä sovelletaan ainoastaan niihin päätöksen osiin, jotka koskevat elatusvelvoitteita.

3. Edellä 1 kohdassa ”hallintoviranomaisella” tarkoitetaan julkisyhteisöä, jonka sijaintijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa; ja

b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.

4. Tämän luvun määräyksiä sovelletaan myös elatusapusopimukseen 30 artiklan mukaisesti.

5. Tämän luvun määräyksiä sovelletaan tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeviin pyyntöihin, jotka esitetään 37 artiklan mukaisesti suoraan täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

20 artikla Tunnustamisen ja täytäntöönpanon perusteet

1. Jossakin sopimusvaltiossa, jäljempänä ’alkuperävaltiossa’, tehty päätös on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisissa sopimusvaltioissa, jos

a) vastaajan asuinpaikka oli alkuperävaltiossa silloin kun kanne nostettiin;

b) vastaaja on hyväksynyt kyseisen muun valtion tuomioistuimien toimivallan joko nimenomaisesti tai vastaamalla pääasiaan kiistämättä toimivaltaa ensimmäisen tilaisuuden tullen;

- c) velkojan asuinpaikka oli alkuperävaltiossa silloin kun kanne nostettiin;
- d) lapsella, jota varten elatusapu on myönnetty, oli asuinpaikka alkuperävaltiossa silloin kun kanne nostettiin, edellyttäen että vastaaja on asunut tuossa valtiossa lapsen kanssa tai että hän on asunut tuossa valtiossa ja huolehtinut siellä lapsen toimeentulosta;
- e) osapuolet ovat tehneet tuomioistuimen toimivaltaa koskevan kirjallisen sopimuksen, paitsi jos asia koskee lapsiin kohdistuvia elatusvelvoitteita; tai
- f) päätöksen on tehnyt viranomainen, joka käyttää toimivaltaa henkilöoikeudellista asemaa tai vanhempainvastuuta koskevassa asiassa, paitsi jos tuo toimivalta perustui yksinomaan jonkin osapuolen kansalaisuuteen.

2. Sopimusvaltio voi esittää 1 kohdan c, e tai f alakohtaa koskevia varauksia 62 artiklan mukaisesti.

3. Jos sopimusvaltio on esittänyt 2 kohdassa tarkoitetun varauksen, sen on tunnustettava päätös ja pantava se täytäntöön, jos sen viranomaisille vastaavassa tilanteessa myönnettäisiin tai olisi myönnetty sen lainsäädännön nojalla toimivalta tehdä tällainen päätös.

4. Jos päätöstä ei voida tunnustaa sopimusvaltiossa 2 kohdassa tarkoitetun varauksen vuoksi ja jos velallisen asuinpaikka on kyseisessä valtiossa, sopimusvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet päätöksen tekemiseksi velkojan hyväksi. Edellistä virkettä ei sovelleta 19 artiklan 5 kohdan nojalla tehtyihin tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeviin suoriin pyyntöihin eikä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin elatusapuvuorauksiin.

5. Kun alle 18-vuotiaan lapsen hyväksi tehtyä päätöstä ei voida tunnustaa yksinomaan 1 kohdan c, e tai f alakohtaa koskevan varauksen vuoksi, on katsottava, että lapsi on päätöksen nojalla oikeutettu saamaan elatusapua pyynnön vastaanottavassa valtiossa.

6. Päätös tunnustetaan ainoastaan, jos se on lainvoimainen alkuperävaltiossa, ja pannaan täytäntöön ainoastaan, jos se on täytäntöönpanokelpoinen alkuperävaltiossa.

21 artikla Erotettavuus ja osittainen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Jos pyynnön vastaanottanut valtio ei voi tunnustaa tai panna täytäntöön päätöstä kokonaisuudessaan, sen on tunnustettava tai pantava täytäntöön ne päätöksen osat, jotka voidaan tunnustaa tai panna täytäntöön.

2. On aina mahdollista hakea päätöksen osittaista tunnustamista tai täytäntöönpanoa.

22 artikla Tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteet

Päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta voidaan kieltäytyä, jos

- a) päätöksen tunnustaminen ja täytäntöönpano on selvästi vastoin pyynnön vastaanottaneen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public);
- b) päätös on saatu menettelyseikkoihin liittyvin petollisin keinoin;
- c) pyynnön vastaanottaneen valtion viranomaisessa on jo aikaisemmin pantu vireille samojen osapuolten välinen menettely, joka koskee samaa asiaa;

- d) päätös on ristiriidassa sellaisen samaa asiaa koskevan päätöksen kanssa, joka on tehty samojen osapuolten välillä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa tai jossakin toisessa valtiossa, edellyttäen että tämä myöhempi päätös täyttää ne edellytykset, jotka pyynnön vastaanottaneessa valtiossa on asetettu sen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten;
- e) vastaaja ei ole ollut läsnä eikä edustettuna menettelyissä alkuperävaltiossa:
- i) kun alkuperävaltion lainsäädännössä edellytetään, että menettelystä on ilmoitettava, mutta vastaajalle ei ollut ilmoitettu menettelystä asianmukaisella tavalla eikä hänellä ollut mahdollisuutta tulla kuulluksi; tai
- ii) kun alkuperävaltion lainsäädännössä ei edellytetä, että menettelystä on ilmoitettava, ja vastaajalle ei ollut ilmoitettu menettelystä asianmukaisella tavalla eikä hänellä ollut mahdollisuutta kiistää sitä tai valittaa siitä asiaratkaisun ja oikeuskysymyksen osalta; tai
- f) päätös oli tehty 18 artiklan vastaisesti.

23 artikla Tunnustamis- ja täytäntöönpanohakemusta koskeva menettely

1. Tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeviin menettelyihin sovelletaan pyynnön vastaanottaneen valtion lakia, jollei yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu.
2. Kun päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa on haettu keskusviranomaisten välityksellä III luvun mukaisesti, pyynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on viipymättä joko
  - a) toimitettava hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on viipymättä julistettava päätös täytäntöönpanokelpoiseksi tai rekisteröitävä se täytäntöönpanoa varten; tai
  - b) jos se on itse toimivaltainen, toteutettava nämä toimet itse.
3. Kun pyyntö on esitetty 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti suoraan pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, kyseisen viranomaisen on viipymättä julistettava päätös täytäntöönpanokelpoiseksi tai rekisteröitävä se täytäntöönpanoa varten.
4. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tai rekisteröinnistä voidaan kieltäytyä ainoastaan 22 artiklan a alakohdassa mainitun perusteen nojalla. Hakijalla tai vastaajalla ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta esittää huomautuksia.
5. Hakijalle ja vastaajalle on viipymättä annettava tiedoksi 2 ja 3 kohdan mukainen täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen tai rekisteröinti tai 4 kohdan mukainen niistä kieltäytyminen, ja he voivat hakea siihen muutosta tai valittaa siitä asiaratkaisun ja oikeuskysymyksen osalta.
6. Muutoksenhaku tai valitus on esitettävä 30 päivän kuluessa 5 kohdan mukaisesti suoritetusta tiedoksiantamisesta. Jos muutoksenhakua pyytäneen osapuolen asuinpaikka ei ole siinä sopimusvaltiossa, jossa täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen tai rekisteröinti on suoritettu tai jossa niistä on kieltäydytty, muutoksenhaku tai valitus on esitettävä 60 päivän kuluessa tiedoksiantamisesta.
7. Muutoksenhaku tai valitus voidaan esittää vain seuraavien perusteiden nojalla:

- a) 22 artiklassa esitetyt tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteet;
- b) 20 artiklassa esitetyt tunnustamis- ja täytäntöönpanoperusteet;
- c) 25 artiklan 1 kohdan a, b tai d alakohdan tai 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitetun asiakirjan aitous tai eheys.

8. Vastaaja voi esittää muutoksenhaun tai valituksen myös sillä perusteella, että velka on suoritettu, siltä osin kuin tunnustaminen ja täytäntöönpano koskee jo eräänntyneitä maksuja.

9. Muutoksenhakua tai valitusta koskeva päätös on viipymättä annettava tiedoksi hakijalle ja vastaajalle.

10. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan on mahdollista tehdä valitus ylimpään oikeusasteeseen, tällainen valitus ei keskeytä päätöksen täytäntöönpanoa, paitsi jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet.

11. Toimivaltaisen viranomaisen on toimittava viivytyksettä, kun se tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa tai mahdollista muutoksenhakua koskevan päätöksen.

24 artikla Tunnustamis- ja täytäntöönpanohakemusta koskeva vaihtoehtoinen menettely

1. Sen estämättä, mitä 23 artiklan 2–11 kohdassa määrätään, valtio voi antaa 63 artiklan nojalla selityksen, jonka mukaan se soveltaa tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten tämän artiklan mukaista menettelyä.

2. Kun päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa on haettu keskusviranomaisten välityksellä III luvun mukaisesti, pyynnön vastaanottaneen keskusviranomaisen on viipymättä joko

a) toimitettava tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle, joka tekee sitä koskevan päätöksen; tai

b) jos se on toimivaltainen viranomainen, tehtävä kyseinen päätös itse.

3. Toimivaltainen viranomainen tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan päätöksen sen jälkeen kun vastaajalle on asianmukaisesti ja viivytyksettä ilmoitettu menettelystä ja kummallekin osapuolelle on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi.

4. Toimivaltainen viranomainen voi omasta aloitteestaan tarkastella uudelleen 22 artiklan a, c ja d alakohdassa esitettyjä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteita. Se voi tarkastella uudelleen 20 ja 22 artiklassa sekä 23 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainittuja perusteita, jos vastaaja sitä pyytää tai jos 25 artiklan nojalla esitettyjen asiakirjojen perusteella tulee esiin näihin perusteisiin liittyviä kysymyksiä.

5. Tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta voidaan kieltäytyä myös sillä perusteella, että velka on suoritettu, siltä osin kuin tunnustaminen ja täytäntöönpano koskee jo eräänntyneitä maksuja.

6. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan on mahdollista hakea muutosta, muutoksenhaku ei keskeytä päätöksen täytäntöönpanoa, paitsi jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on toimittava viivytyksettä, kun se tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa tai mahdollista muutoksenhakua koskevan päätöksen.

25 artikla Asiakirjat

1. Edellä olevan 23 tai 24 artiklan mukaisesti esitetyn tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan hakemuksen liitteenä on esitettävä seuraavat asiakirjat:

- a) päätöksen koko teksti;
- b) asiakirja, josta käy ilmi, että päätös on täytäntöönpanokelpoinen alkuperävaltiossa, ja mikäli päätös on hallintoviranomaisen tekemä, asiakirja, josta käy ilmi, että 19 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät, paitsi jos kyseinen valtio on 57 artiklan mukaisesti täsmentänyt, että sen hallintoviranomaisten päätökset täyttävät aina kyseiset vaatimukset;
- c) jos vastaaja ei ole ollut läsnä eikä edustettuna menettelyissä alkuperävaltiossa, asiakirja tai asiakirjat, josta tai joista käy tapauksesta riippuen ilmi, että vastaajalle on ilmoitettu asianmukaisesti menettelystä ja hänellä on ollut mahdollisuus tulla kuulluksi tai että hänelle on ilmoitettu asianmukaisesti päätöksestä ja hänellä on ollut mahdollisuus kiistää se tai valittaa siitä asiaratkaisun ja oikeuskysymyksen osalta;
- d) tarvittaessa asiakirja, jossa todetaan elatusapurästit ja ilmoitetaan päivä, jona laskelma on tehty;
- e) jos päätöksessä säädetään automaattisesta indeksoinnista, asiakirja, joka sisältää asianmukaisten laskelmien tekemiseksi tarvittavat tiedot;
- f) tarvittaessa asiakirja, josta käy ilmi, missä määrin hakija on saanut maksutonta oikeusapua alkuperävaltiossa.

2. Jos kyseessä on 23 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukainen muutoksenhaku tai valitus tai jos pyynnön vastaanottaneen valtion keskusviranomaisen sitä pyytää, seuraavien on toimitettava viipymättä alkuperävaltion toimivaltaisen viranomaisen oikeaksi todistama täydellinen jäljennös kyseisestä asiakirjasta:

- a) pyynnön esittäneen valtion keskusviranomaisen, jos hakemus on tehty III luvun mukaisesti;
- b) hakija, jos pyyntö on esitetty suoraan pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Sopimusvaltio voi 57 artiklan mukaisesti täsmentää:

- a) että hakemuksen liitteenä on toimitettava alkuperävaltion toimivaltaisen viranomaisen oikeaksi todistama täydellinen jäljennös päätöksestä;
- b) olosuhteet, joiden vallitessa se hyväksyy päätöksen koko tekstin sijasta tiivistelmän tai otteen, jonka alkuperävaltion toimivaltainen viranomaisen on laatinut ja joka voidaan esittää Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin suosittamassa ja julkaisemassa muodossa; tai

c) että se ei vaadi asiakirjaa, jossa todetaan 19 artiklan 3 kohdan vaatimusten täyttyvän.

26 artikla Tunnustamishakemusta koskeva menettely

Tämän luvun määräyksiä sovelletaan päätöksen tunnustamista koskevaan hakemukseen soveltuvin osin siten, että täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan vaatimuksen korvaa vaatimus, jonka mukaan päätöksen on oltava lainvoimainen alkuperävaltiossa.

27 artikla Tosiseikkojen arviointi

Pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaista viranomaista sitoo se tosiseikkojen arviointi, johon alkuperävaltion viranomaisen on perustanut toimivaltansa.

28 artikla Asiaratkaisun uudelleen tutkinnan kieltö

Pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomaisen ei saa tutkia päätöksen asiaratkaisua uudelleen.

29 artikla Lapsen tai hakijan henkilökohtaista läsnäoloa ei vaadita

Lapsen tai hakijan henkilökohtaista läsnäoloa ei vaadita tämän luvun nojalla missään pyynnön vastaanottaneen valtion menettelyissä.

30 artikla Elatusapusopimukset

1. Sopimusvaltiossa tehty elatusapusopimus on voitava tunnustaa ja panna täytäntöön samalla tavoin kuin tämän luvun mukaisesti tehty päätös, edellyttäen että se on alkuperävaltiossa täytäntöönpanokelpoinen samalla tavoin kuin päätös.

2. Ilmaisulla 'pätös' tarkoitetaan 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan soveltamista varten myös elatusapusopimusta.

3. Elatusapusopimuksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan hakemuksen liitteenä on esitettävä seuraavat asiakirjat:

a) elatusapusopimuksen koko teksti; ja

b) asiakirja, josta käy ilmi, että kyseinen elatusapusopimus on alkuperävaltiossa täytäntöönpanokelpoinen samalla tavoin kuin päätös.

4. Elatusapusopimuksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta voidaan kieltäytyä, jos

a) tunnustaminen ja täytäntöönpano olisi selvästi vastoin pyynnön vastaanottaneen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public);

b) elatusapusopimus on saatu petoksen tai väärennyksen avulla;

c) elatusapusopimus on ristiriidassa sellaisen samaa asiaa koskevan päätöksen kanssa, joka on tehty samojen osapuolten välillä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa tai jossakin toisessa valtiossa, edellyttäen että tämä myöhempi päätös täyttää ne edellytykset, jotka pyynnön vastaanottaneessa valtiossa on asetettu sen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.

5. Tämän luvun määräyksiä sovelletaan elatusapusopimuksen tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon soveltuvien osien, 20 ja 22 artiklan, 23 artiklan 7 kohdan ja 25 artiklan 1 ja 3 kohdan määräyksiä lukuun ottamatta, siten että

a) 23 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesta täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tai rekisteröinnistä voidaan kieltäytyä ainoastaan 4 kohdan a alakohdassa mainitun perusteen nojalla;

b) 23 artiklan 6 kohdassa mainittu muutoksenhaku tai valitus voidaan tehdä ainoastaan seuraavien perusteiden:

i) 4 kohdassa esitetyt tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteet;

ii) 3 kohdan mukaisesti toimitettujen asiakirjojen aitous tai eheys;

c) toimivaltainen viranomaisella voi 24 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn yhteydessä omasta aloitteestaan tarkastella uudelleen tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa esitettyjä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteita. Se voi tarkastella uudelleen kaikkia tämän artiklan 4 kohdassa lueteltuja perusteita ja kaikkien 3 kohdan mukaisesti toimitettujen asiakirjojen aitoutta tai eheyttä, jos vastaaja sitä pyytää tai jos kyseisten asiakirjojen perusteella tulee esiin näihin perusteisiin liittyviä kysymyksiä.

6. Elatusapusopimuksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva menettely keskeytetään, jos jonkin sopimusvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa on vireillä sopimusta koskeva muutoksenhaku.

7. Valtio voi antaa 63 artiklan nojalla selityksen, jonka mukaan elatusapusopimuksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat hakemukset on esitettävä keskusviranomaisten välityksellä.

8. Sopimusvaltio voi 62 artiklan mukaisesti varata oikeuden olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön elatusapusopimuksia.

31 artikla Väliaikaisten ja vahvistettujen määräysten yhteisvaikutukseen perustuvat päätökset

Kun päätös perustuu yhdessä valtiossa tehtyyn väliaikaiseen määräykseen ja toisen jäsenvaltion, jäljempänä 'vahvistava valtio', viranomaisen määräykseen, jolla väliaikainen määräys vahvistetaan:

a) kumpaakin valtiota pidetään alkuperävaltiona tämän luvun soveltamista varten;

b) 22 artiklan e alakohdan vaatimusten katsotaan täyttyvän, jos vastaajalle on ilmoitettu asianmukaisella tavalla vahvistavan valtion menettelyistä ja hän on saanut mahdollisuuden vastustaa väliaikaisen määräyksen vahvistamista;

c) 20 artiklan 6 kohdan mukainen vaatimus, jonka mukaan päätöksen on oltava täytäntöönpanokelpoinen alkuperävaltiossa, katsotaan täytetyksi, jos päätös on täytäntöönpanokelpoinen vahvistavassa valtiossa; ja

d) 18 artiklan määräykset eivät estä päätöksen muuttamista koskevien menettelyjen aloittamista kummassakaan valtiossa.

VI LUKU – TÄYTÄNTÖÖNPANO PYYNNÖN VASTAANOTTANEESSA VALTIOSSA

32 artikla Täytäntöönpano kansallisen lainsäädännön mukaisesti

1. Jollei tämän luvun määräyksistä muuta johdu, täytäntöönpanon on tapahduttava pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti.
2. Täytäntöönpanon on tapahduttava viivytyksettä.
3. Kun hakemus on esitetty keskusviranomaisten välityksellä ja päätös on julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi tai rekisteröity täytäntöönpanoa varten V luvun mukaisesti, täytäntöönpano on suoritettava ilman, että hakijan tarvitsee toteuttaa muita toimia.
4. Sovelletaan elatusveloitteen voimassaoloaikaa koskevia päätöksen alkuperävaltion sääntöjä.
5. Elatusmaksurästien täytäntöönpanoaikaa koskevat rajoitukset määräytyvät joko päätöksen alkuperävaltion tai pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti sen mukaan, kumman lainsäädännön mukainen määräaika on pidempi.

33 artikla Syrjintäkielto

Pyynnön vastaanottaneen valtion on tarjottava yleissopimukseen perustuvilla tapauksilla samanlaiset täytäntöönpanomenettelyt kuin kansallisilla tapauksilla.

34 artikla Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Sopimusvaltioiden on asetettava kansallisessa lainsäädännössään käyttöön tehokkaat toimenpiteet tämän yleissopimuksen mukaisten päätösten täytäntöönpanoa varten.
2. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa:
  - a) palkanpidätys;
  - b) ulosmittaukset pankkitileiltä ja muista lähteistä;
  - c) pidätys sosiaalietuuksista;
  - d) omaisuuden panttaus tai pakkomyynti;
  - e) veronpalautusten pidättäminen;
  - f) eläke-etuuksien pidätys tai ulosmittaus;
  - g) ilmoittaminen luottolaitoksille;
  - h) erilaisten lupien (esim. ajoluvan) epäminen, keskeyttäminen tai kumoaminen;
  - i) välitys- ja sovittelu- ym. muiden menettelyjen käyttö vapaaehtoisen täytäntöönpanon edistämiseksi.

35 artikla Varojen siirtäminen

1. Sopimusvaltioita kehoitetaan esimerkiksi kansainvälisten sopimusten avulla edistämään kustannustehokkaimpien ja tehokkaimpien keinojen käyttöä elatusapuna maksettavien varojen siirtämisessä.
2. Jos sopimusvaltion lainsäädännössä rajoitetaan varojen siirtoa, valtion on myönnettävä tämän yleissopimuksen perusteella maksettavien varojen siirroille korkein mahdollinen etusija.

VII LUKU – JULKISYHTEISÖT

36 artikla Julkisyhteisöt hakijoina

1. Edellä olevan 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla tehtävissä ja 20 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvissa päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevissa hakemuksissa ”velkoja” käsittää julkisyhteisön, joka toimii sellaisen luonnollisen henkilön sijasta, jolla on oikeus saada elatusapua tai korvausta elatusavun sijasta maksetusta suorituksesta.
2. Julkisyhteisön oikeuteen toimia elatusapuun oikeutetun luonnollisen henkilön sijasta tai vaatia korvausta velkojalle elatusavun sijasta maksetusta suorituksesta sovelletaan lakia, jonka alainen tämä yhteisö on.
3. Julkisyhteisö voi vaatia seuraavien päätösten täytäntöönpanoa:
  - a) korvausta elatusavun sijasta maksetusta suorituksesta vaativan julkisyhteisön hakemuksesta velallista vastaan tehty päätös;
  - b) velkojan ja velallisen välillä tehty päätös siltä osin kuin velkojalle on maksettu suorituksia elatusavun sijasta.
4. Päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa vaativan julkisyhteisön on pyynnöstä toimitettava tarvittavat asiakirjat, joiden nojalla voidaan todeta julkisyhteisön 2 kohdan mukainen oikeus ja se, että velkojalle on maksettu suorituksia.

VIII LUKU – YLEISET MÄÄRÄYKSET

37 artikla Pyyntöjen osoittaminen suoraan toimivaltaisille viranomaisille

1. Yleissopimuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää sopimusvaltion kansalliseen lainsäädäntöön sisältyviä menettelyjä, joiden mukaisesti henkilö (hakija) voi esittää jotakin yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa kysymystä koskevan hakemuksensa suoraan kyseisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, esimerkiksi elatusapupäätöksen saamiseksi tai muuttamiseksi, jollei 18 artiklasta muuta johdu.
2. Tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeviin pyyntöihin, jotka esitetään suoraan sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sovelletaan 14 artiklan 5 kohdan ja 17 artiklan b alakohdan sekä V, VI, VII ja tämän luvun määräyksiä, lukuun ottamatta 40 artiklan 2 kohtaa, 42 artiklaa, 43 artiklan 3 kohtaa, 44 artiklan 3 kohtaa sekä 45 ja 55 artiklaa.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi sovelletaan 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa päätökseen, jolla elatusapua myönnetään muita heikommassa asemassa olevalle, kyseisessä alakohdassa määriteltyä ikärajaa vanhemmalle henkilölle, jos päätös on tehty ennen kuin asianomainen saavutti kyseisen iän ja edellyttäen, että päätöksessä säädetään elatusavun myöntämisestä vammaisuuden vuoksi myös kyseisen ikärajan saavuttamisen jälkeen.

38 artikla Henkilötietojen suojaaminen

Tämän yleissopimuksen mukaisesti hankittuja tai toimitettuja henkilötietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon ne on hankittu tai toimitettu.

39 artikla Luottamuksellisuus

Tietoja käsittelevän viranomaisen on varmistettava niiden luottamuksellisuus oman valtionsa lain mukaisesti.

40 artikla Tietojen salassapito

1. Viranomainen ei saa paljastaa tai vahvistaa tämän yleissopimuksen soveltamiseksi kerättyjä tai toimitettuja tietoja, jos se katsoo, että tietojen paljastaminen saattaisi vaarantaa henkilön terveyden, turvallisuuden tai vapauden.

2. Keskusviranomaisten on otettava huomioon toisen keskusviranomaisen tekemä tätä koskeva päätös erityisesti perheväkivaltatapauksissa.

3. Mikään tässä artiklassa ei saa estää tietojen keräämistä ja toimittamista viranomaisten kesken siltä osin kuin se on tarpeen tämän yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi.

41 artikla Laillistaminen

Tämän yleissopimuksen yhteydessä ei vaadita laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

42 artikla Valtakirja

Pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion keskusviranomainen voi vaatia hakijalta valtakirjan vain siinä tapauksessa, että se toimii hakijan puolesta oikeudellisissa menettelyissä tai muiden viranomaisten menettelyissä, tai edustajan nimeämiseksi tätä varten.

43 artikla Kulujen korvaaminen

1. Tämän yleissopimuksen soveltamisesta aiheutuvien kulujen korvaaminen ei ole etusijalla elatusavun perimiseen nähden.

2. Valtio voi periä kulut hävinneeltä osapuolelta.

3. Kun kyseessä on 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hakemus kulujen perimiseksi hävinneeltä osapuolelta 2 kohdan mukaisesti, 10 artiklan 1 kohdassa käytetty ilmaus ”velkoja” voi tarkoittaa myös valtiota.

4. Tätä artiklaa sovelletaan, jollei 8 artiklan määräyksistä muuta johdu.

44 artikla Kielivaatimukset

1. Hakemus ja sen liiteasiakirjat toimitetaan alkukielisinä ja niiden mukaan liitetään käännös pyynnön vastaanottavan valtion viralliselle kielelle tai jollekin muulle kielelle, jonka pyynnön vastaanottava valtio on 63 artiklan mukaisessa selityksessä ilmoittanut hyväksyvänsä, paitsi jos kyseisen valtion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa, ettei se tarvitse käännöstä.
2. Jos sopimusvaltiossa on useampia virallisia kieliä eikä se voi kansallisen lainsäädännön vuoksi hyväksyä asiakirjojen toimittamista vain yhdellä näistä kielistä koko maan alueella, sopimusvaltion on 63 artiklan mukaisessa selityksessä täsmennettävä, millä kielellä tällaiset asiakirjat tai niiden käännökset on laadittava maan eri osiin tapahtuvaa toimittamista varten.
3. Jolleivät keskusviranomaiset muuta sovi, muut keskusviranomaisten väliset viestit toimitetaan jollakin pyynnön vastaanottavan valtion virallisella kielellä tai englanniksi tai ranskaksi. Sopimusvaltio voi kuitenkin tekemällä varauman 62 artiklan mukaisesti kieltäytyä hyväksymästä joko ranskan tai englannin kielen käyttämistä.

45 artikla Kääntäminen ja käännöskulut

1. Kun hakemukset on laadittu III luvun mukaisesti, keskusviranomaiset voivat sopia joko yksittäisessä tapauksessa tai yleensä, että käännökset pyynnön vastaanottavan valtion viralliselle kielelle voidaan tehdä pyynnön vastaanottavassa valtiossa joko alkukielestä tai mistä tahansa muusta sovitusta kielestä. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty eikä pyynnön esittävä keskusviranomainen pysty noudattamaan 44 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimuksia, hakemus ja sen liiteasiakirjat sekä niiden englannin- tai ranskankieliset käännökset voidaan toimittaa käännettäväksi pyynnön vastaanottavan valtion viralliselle kielelle.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisesta aiheutuvista käännöskuluista vastaa pyynnön esittävä valtio, paitsi jos asianomaisten valtioiden keskusviranomaiset toisin sopivat.
3. Sen estämättä, mitä 8 artiklassa määrätään, pyynnön esittävä keskusviranomainen voi veloittaa hakijalta hakemuksen ja sen liiteasiakirjojen käännöskulut, paitsi jos kulut voidaan kattaa kyseisen valtion oikeusapujärjestelmän avulla.

46 artikla Epäyhtenäiset oikeusjärjestelmät – tulkinta

1. Sellaisen valtion osalta, jossa mihin tahansa tässä yleissopimuksessa käsiteltyyn asiaan sovelletaan kahta tai useampaa oikeusjärjestelmää tai oikeussäännöstöä sen eri alueilla:
  - a) viittauksia valtion lakiin tai menettelyihin pidetään soveltuvin osin viittauksina asianomaisella alueella voimassa olevaan lakiin tai menettelyihin;
  - b) viittauksia kyseisessä valtiossa tehtyyn, tunnustettuun, tunnustettuun ja täytäntöönpantuun, täytäntöönpantuun tai muutettuun päätökseen pidetään soveltuvin osin viittauksina asianomaisella alueella tehtyyn, tunnustettuun, tunnustettuun ja täytäntöönpantuun, täytäntöönpantuun tai muutettuun päätökseen;
  - c) viittauksia kyseisen valtion oikeus- tai hallintoviranomaisiin pidetään soveltuvin osin viittauksina asianomaisen alueen oikeus- tai hallintoviranomaisiin;

- d) viittauksia kyseisen valtion toimivaltaisiin viranomaisiin, julkisyhteisöihin ja muihin yhteisöihin, keskusviranomaisia lukuun ottamatta, pidetään soveltuvin osin viittauksina viranomaisiin, julkisyhteisöihin ja muihin yhteisöihin, joilla on toimivalta asianomaisella alueella;
- e) viittauksia vakinaiseen asuinpaikkaan kyseisessä valtiossa pidetään soveltuvin osin viittauksina vakinaiseen asuinpaikkaan asianomaisella alueella;
- f) viittauksia omaisuuden sijaintipaikkaan kyseisessä valtiossa pidetään soveltuvin osin viittauksina omaisuuden sijaintipaikkaan asianomaisella alueella;
- g) viittauksia kyseisessä valtiossa voimassa oleviin vastavuoroisiin järjestelyihin pidetään soveltuvin osin viittauksina asianomaisella alueella voimassa oleviin vastavuoroisiin järjestelyihin;
- h) viittauksia maksuttomaan oikeusapuun kyseisessä valtiossa pidetään soveltuvin osin viittauksina maksuttomaan oikeusapuun asianomaisella alueella;
- i) viittauksia kyseisessä valtiossa tehtyihin elatusapusopimuksiin pidetään soveltuvin osin viittauksina asianomaisella alueella tehtyihin elatusapusopimuksiin;
- j) viittauksia kulujen korvaamiseen kyseisessä valtiossa pidetään soveltuvin osin viittauksina kulujen korvaamiseen asianomaisella alueella.

2. Tätä artiklaa ei sovelleta alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöön.

47 artikla Epäyhtenäiset oikeusjärjestelmät – aineelliset säännöt

1. Sopimusvaltio, jossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä, joita sovelletaan sen eri alueilla, ei ole velvollinen soveltamaan tätä yleissopimusta tilanteisiin, jotka koskevat ainoastaan näitä eri alueita.

2. Sellaisen sopimusvaltion alueellinen toimivaltainen viranomainen, jossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä, joita sovelletaan sen eri alueilla, ei ole velvollinen tunnustamaan tai panemaan täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa annettua tuomiota ainoastaan sen perusteella, että tuomio on tunnustettu tai pantu täytäntöön saman sopimusvaltion toisella alueella tämän yleissopimuksen mukaisesti.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöön.

48 artikla Yhteensovittaminen aikaisempien elatusapua koskevien Haagin yleissopimusten kanssa

Jollei 56 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, tämä yleissopimus korvaa elatusapupäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 2 päivänä lokakuuta 1973 tehdyn Haagin yleissopimuksen ja lasten elatusapupäätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 15 päivänä huhtikuuta 1958 tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimusvaltioiden välillä siltä osin kuin niiden soveltamisala näiden valtioiden välisissä suhteissa vastaa tämän yleissopimuksen soveltamisalaa.

49 artikla Yhteensovittaminen vuoden 1956 New Yorkin yleissopimuksen kanssa

Tämä yleissopimus korvaa elatusavun perimisestä ulkomailla 20 päivänä kesäkuuta 1956 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen sopimusvaltioiden välillä siltä osin kuin sen soveltamisala näiden valtioiden välisissä suhteissa vastaa tämän yleissopimuksen soveltamisalaa.

50 artikla Suhde asiakirjojen tiedoksiintoa ja todisteiden vastaanottamista koskeviin aiempiin Haagin yleissopimukseen

Tämä yleissopimus ei vaikuta riita-asiain oikeudenkäynnistä 1 päivänä maaliskuuta 1954 tehtyyn Haagin yleissopimukseen, oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 15 päivänä marraskuuta 1965 tehtyyn Haagin yleissopimukseen eikä todisteiden vastaanottamisesta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 18 päivänä maaliskuuta 1970 tehtyyn Haagin yleissopimukseen.

51 artikla Säädösten ja täydentävien sopimusten yhteensovittaminen

1. Tämä yleissopimus ei vaikuta ennen tätä yleissopimusta tehtyihin kansainvälisiin säädöksiin, joiden osapuolia sopimusvaltiot ovat ja jotka sisältävät säännöksiä tai määräyksiä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista.

2. Sopimusvaltiot voivat tehdä yhden tai useamman sopimusvaltion kanssa sopimuksia, jotka sisältävät määräyksiä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista, edistääkseen tämän yleissopimuksen soveltamista kyseisten valtioiden välillä, edellyttäen että tällaisten sopimusten tavoitteet ja päämäärät ovat yhdenmukaiset tämän yleissopimuksen kanssa eivätkä vaikuta tämän yleissopimuksen määräysten soveltamiseen näiden valtioiden ja muiden sopimusvaltioiden välisissä suhteissa. Tällaisen sopimuksen tehneiden valtioiden on toimitettava siitä jäljennös tämän yleissopimuksen tallettajalle.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan määräyksiä sovelletaan myös vastavuoroisiin järjestelyihin ja yhdenmukaiseen lainsäädäntöön, joka perustuu kyseisten valtioiden välisiin erityissiteisiin.

4. Tämä yleissopimus ei rajoita sellaisten tämän yleissopimuksen sopimuspuolena olevan alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön säädösten soveltamista, jotka annetaan tämän yleissopimuksen tekemisen jälkeen ja jotka koskevat tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, edellyttäen että kyseiset säädökset eivät vaikuta tämän yleissopimuksen määräysten soveltamiseen alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltioiden ja muiden sopimusvaltioiden välisissä suhteissa. Tämä yleissopimus ei vaikuta tämän yleissopimuksen sopimuspuolena olevan alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön sääntöjen soveltamiseen riippumatta siitä, hyväksytäänkö ne ennen tätä yleissopimusta vai sen jälkeen, siltä osin kuin kyseessä on päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltioiden välillä.

52 artikla Tehokkain sääntö

1. Tämä yleissopimus ei estä soveltamasta pyynnön esittävän ja pyynnön vastaanottavan valtion välillä voimassa olevaa sopimusta, järjestelyä tai kansainvälistä välinettä tai pyynnön vastaanottavassa valtiossa voimassa olevaa vastavuoroista järjestelyä, jossa määrätään

- a) elatusapupäätösten tunnustamiseen sovellettavista laajemmista perusteista, jollei yleissopimuksen 22 artiklan f alakohdasta muuta johdu;
- b) yksinkertaistetuista ja nopeutetuista menettelyistä elatusapupäätösten tunnustamista tai tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien hakemusten käsittelyä varten;
- c) 14–17 artiklan määräyksiä laajemmasta oikeusavusta; tai
- d) menettelyistä, joiden nojalla pyynnön esittävän valtion hakija voi esittää pyynnön suoraan pyynnön vastaanottavan valtion keskusviranomaiselle.

2. Tämä yleissopimus ei estä soveltamasta pyynnön vastaanottaneen valtion voimassa olevaa lakia, jossa säädetään tehokkaammista säännöistä kuin 1 kohdan a–c alakohdassa. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yksinkertaistettujen ja nopeutettujen menettelyjen on kuitenkin oltava yhdenmukaiset osapuolille 23 ja 24 artiklassa annettavan suojan kanssa erityisesti siltä osin kuin osapuolilla on oikeus saada asianmukainen ilmoitus menettelystä ja mahdollisuus tulla kuulluksi sekä muutoksenhakua ja valitusta koskevien vaikutusten osalta.

53 artikla Yhdenmukainen tulkinta

Tätä yleissopimusta tulkittaessa on otettava huomioon sen kansainvälinen luonne sekä pyrkimys yhdenmukaisuuteen sen soveltamisessa.

54 artikla Yleissopimuksen soveltamisen arviointi

1. Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pääsihteeri kutsuu säännöllisin väliajoin koolle erityiskomission, jonka tehtävänä on tarkastella tämän yleissopimuksen soveltamista käytännössä sekä kannustaa kehittämään yleissopimuksen mukaisia hyviä käytänteitä.

2. Tarkastelua varten sopimusvaltioiden on tehtävä yhteistyötä Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyvän toimiston kanssa keräämällä tietoja yleissopimuksen soveltamisesta, erityisesti tilastotietoja ja oikeuskäytäntöä.

55 artikla Lomakkeiden muuttaminen

1. Tähän yleissopimukseen liitettyjä lomakkeita voidaan muuttaa Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin erityiskomitean päätöksellä; pääsihteeri kutsuu erityiskomiteaan kaikki sopimusvaltiot ja kaikki jäsenet. Ehdotus lomakkeiden muuttamisesta otetaan kokouksen esityslistaan.

2. Erityiskomiteassa läsnä olleiden sopimusvaltioiden hyväksymät muutokset tulevat voimaan kaikissa sopimusvaltioissa seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen kun tallettaja on antanut ne tiedoksi kaikille sopimusvaltioille.

3. Edellä 2 kohdassa määrätyn ajan kuluessa mikä tahansa sopimusvaltio voi 62 artiklan nojalla esittää jotakin muutosta koskevan varauman tallettajalle tehtävällä kirjallisella ilmoituksella. Kun jokin valtio on esittänyt tällaisen varauman, tämän varauman osalta katsotaan, että kyseinen valtio ei ole tämän yleissopimuksen osapuoli, siihen asti että varauksensa peruutetaan.

56 artikla Siirtymämääräykset

1. Yleissopimusta sovelletaan kaikissa tapauksissa, joissa
  - a) pyynnön vastaanottaneen valtion keskusviranomaisen on vastaanottanut 7 artiklassa tarkoitetun pyynnön tai III luvussa tarkoitetun hakemuksen sen jälkeen kun yleissopimus on tullut voimaan pyynnön esittävän valtion ja pyynnön vastaanottavan valtion välillä;
  - b) pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomaisen on saanut tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan suoran pyynnön sen jälkeen kun yleissopimus on tullut voimaan alkuperävaltion ja pyynnön vastaanottaneen valtion välillä.
2. Päätösten tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon sellaisten tämän yleissopimuksen sopimuspuolina olevien sopimusvaltioiden kesken, jotka ovat myös jommankumman 48 artiklassa mainitun elatusapua koskevan Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia, silloin kun tämän yleissopimuksen mukaiset tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat edellytykset estävät sellaisen alkuperävaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon kyseisessä valtiossa ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa, joka muutoin olisi tunnustettu ja pantu täytäntöön päätöksen tekoajankohtana voimassa olleen yleissopimuksen edellytysten mukaisesti, sovelletaan tuon yleissopimuksen edellytyksiä.
3. Pynnön vastaanottanut valtio ei ole tämän yleissopimuksen nojalla velvollinen panemaan täytäntöön päätöstä tai elatusapusopimusta, jonka kohteena ovat maksut ovat erääntyneet ennen kuin yleissopimus tulee voimaan alkuperävaltion ja pyynnön vastaanottaneen valtion välillä, paitsi jos elatusvelvoitteet koskevat vanhemman ja lapsen suhteesta johtuvia elatusvelvoitteita alle 21-vuotiaaseen henkilöön nähden.

57 artikla Lainsäädäntöä, menettelyjä ja palveluja koskevien tietojen antaminen

1. Sopimusvaltion on toimitettava Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin pysyväiselle toimistolle ratifiointi- tai liittymisasiakirjansa tallettamisen tai 61 artiklan mukaisen selityksen esittämisen yhteydessä seuraavat asiakirjat:
  - a) elatusvelvoitteita koskevan kansallisen lainsäädännön ja menettelyjen kuvaus;
  - b) edellä olevassa 6 artiklassa määrättyjen velvollisuuksien täyttämiseksi toteutettavien toimenpiteiden kuvaus;
  - c) kuvaus siitä, miten se varmistaa hakijoiden mahdollisuuden päästä menettelyjen piiriin 14 artiklan mukaisesti;
  - d) kuvaus kansallisista täytäntöönpanosäännöistä ja -menettelyistä, mukaan lukien tiedot tätä koskevista rajoituksista, erityisesti velallisen suojelua koskevat säännöt sekä määrääjat;
  - e) 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetut täsmennykset.
2. Sopimusvaltiot voivat 1 kohdan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi käyttää Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin suosittamaa ja julkaisemaa maaprofiililomaketta.

3. Sopimusvaltioiden on pidettävä tiedot ajan tasalla.

IX LUKU – LOPPUMÄÄRÄYKSET

58 artikla Allekirjoittaminen, ratifiointi ja liittyminen

1. Yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten valtioille, jotka olivat Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin jäseniä sen 21. istuntoa pidettäessä, sekä mainittuun istuntoon osallistuneille valtioille.

2. Yleissopimus on ratifioitava tai hyväksyttävä ja ratifioimis- tai hyväksymiskirjat on talletettava yleissopimuksen tallettajan, Alankomaiden kuningaskunnan ulkoasiainministeriön huostaan.

3. Muut valtiot ja alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt voivat liittyä yleissopimukseen sen jälkeen kun se on tullut voimaan 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Liittymiskirjat on talletettava tallettajan huostaan.

5. Liittyminen vaikuttaa vain liittyvän valtion ja niiden sopimusvaltioiden välisiin suhteisiin, jotka eivät ole esittäneet vastalauseita liittymistä vastaan kahdentoista kuukauden kuluessa 65 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Valtiot voivat esittää vastalauseen myös ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen liittymisen jälkeen. Vastalauseesta on ilmoitettava tallettajalle.

59 artikla Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöt

1. Myös itsenäisten valtioiden perustama alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestö, jolla on toimivaltaa joillakin tai kaikilla tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla oikeudenaloilla, voi allekirjoittaa tai hyväksyä tämän yleissopimuksen tai liittyä siihen. Alueellisella taloudellisen yhdentymisen järjestöllä on tällöin sopimusvaltion oikeudet ja velvollisuudet siltä osin kuin sillä on toimivaltaa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla oikeudenaloilla.

2. Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön on tämän yleissopimuksen allekirjoittaessaan tai hyväksyessään taikka siihen liittyessään ilmoitettava tallettajalle kirjallisesti niistä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista oikeudenaloista, joilla kyseisen organisaation jäsenvaltiot ovat siirtäneet sille toimivallan. Järjestön on ilmoitettava tallettajalle viipymättä kirjallisesti, jos toimivalta muuttuu tämän kohdan mukaisesti annetussa viimeisimmässä ilmoituksessa mainitusta.

3. Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestö voi allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään yleissopimuksen tai siihen liittyessään antaa 63 artiklan mukaisen selityksen, jonka mukaan sillä on toimivalta kaikilla tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla oikeudenaloilla ja että sen jäsenvaltiot, jotka ovat siirtäneet toimivaltansa alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestölle kyseisissä asioissa, tulevat tämän yleissopimuksen sitomiksi järjestön allekirjoittamisen, hyväksymisen tai liittymisen kautta.

4. Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön tallettama asiakirja ei ole merkityksellinen tämän yleissopimuksen voimaantulon kannalta, ellei alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestö ole antanut 3 kohdan mukaista selitystä.

5. Tämän yleissopimuksen viittauksia sopimusvaltioon tai valtioon pidetään soveltuvissa tapauksissa viittauksina myös alueelliseen taloudellisen yhdentymisen järjestöön, joka on sen sopimuspuoli. Jos alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestö antaa selityksen 3 kohdan mukaisesti, tämän yleissopimuksen viittauksia sopimusvaltioon tai valtioon pidetään soveltuvissa tapauksissa viittauksina myös järjestön asiaankuuluviin jäsenvaltioihin.

60 artikla Voimaantulo

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta toisen 58 artiklassa tarkoitetun ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamisesta.

2. Tämän jälkeen yleissopimus tulee voimaan seuraavasti:

a) kunkin valtion tai 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta, joka ratifioi tai hyväksyy sen myöhemmin, yleissopimus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta sen ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjan tallettamisesta;

b) kunkin 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valtion tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun ajanjakso, jonka kuluessa voidaan esittää vastalauseita 58 artiklan 5 kohdan mukaisesti, päättyy;

c) sellaisen alueen osalta, jota yleissopimus on ulotettu koskemaan 61 artiklan mukaisesti, yleissopimus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta kyseisessä artiklassa tarkoitetun selityksen tiedoksiantamisesta.

61 artikla Epäyhtenäisiä oikeusjärjestelmiä koskevat selitykset

1. Jos valtioon kuuluu kaksi tai useampia alueita, joilla sovelletaan eri oikeusjärjestelmiä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, se voi tämän yleissopimuksen allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään tai siihen liittyessään antaa 63 artiklan mukaisen selityksen, jonka mukaan tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin sen alueisiin tai vain yhteen tai useampaan niistä, ja selitystä voidaan muuttaa antamalla milloin tahansa toinen selitys.

2. Selitys on toimitettava tallettajalle, ja siinä on mainittava nimenomaisesti ne alueet, joihin yleissopimusta sovelletaan.

3. Jos valtio ei anna selitystä tämän artiklan nojalla, tätä yleissopimusta sovelletaan kyseisen valtion kaikkiin alueisiin.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöön.

62 artikla Varaumat

1. Sopimusvaltio voi viimeistään ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä tai antaessaan 61 artiklan mukaisen selityksen tehdä 2 artiklan 2 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan, 30 artiklan 8 kohdan, 44 artiklan 3 kohdan tai 55 artiklan 3 kohdan mukaisen varauksen taikka useampia varauksia. Muita varauksia ei sallita.

2. Valtio voi milloin tahansa peruuttaa tekemänsä varauman. Peruutuksista on ilmoitettava tallettajalle.

3. Varauman voimassaolo lakkaa kolmannen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun 2 kohdassa mainittu ilmoitus on tehty.

4. Tämän artiklan mukaisilla varaumilla ei ole vastavuoroista vaikutusta, lukuun ottamatta 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varaamaa.

63 artikla Selitykset

1. Edellä 2 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, 16 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 1 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut selitykset voidaan antaa yleissopimuksen allekirjoittamisen, hyväksymisen tai ratifioinnin tai siihen liittymisen yhteydessä tai milloin tahansa sen jälkeen, ja niitä voidaan muuttaa tai ne voidaan peruuttaa milloin tahansa.

2. Selityksistä sekä niiden muutoksista ja peruutuksista on ilmoitettava tallettajalle.

3. Allekirjoittamisen, ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä annettu selitys tulee voimaan päivänä, jona tämä yleissopimus tulee voimaan asianomaisen valtion osalta.

4. Myöhemmin annettu selitys sekä sen muutos tai peruutus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona tallettaja vastaanotti ilmoituksen.

64 artikla Irtisanominen

1. Tämän yleissopimuksen osapuolena oleva valtio voi irtisanoa sopimuksen tekemällä siitä tallettajalle osoitetun kirjallisen ilmoituksen. Irtisanoutuminen voidaan rajoittaa koskemaan vain joitakin moniosaisen valtion alueita, joihin yleissopimusta sovelletaan.

2. Irtisanoutuminen tulee voimaan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kaksitoista kuukautta siitä, kun tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen. Jos ilmoituksessa mainitaan tätä pidempi irtisanomisaika, irtisanoutuminen tulee voimaan tämän pidemmän ajanjakson kuluttua siitä, kun tallettaja on vastaanottanut ilmoituksen.

65 artikla Ilmoittaminen

Tallettajan on ilmoitettava seuraavista seikoista Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin jäsenille sekä kaikille muille valtioille ja alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöille, jotka ovat 58 ja 59 artiklan mukaisesti allekirjoittaneet, ratifioineet tai hyväksyneet pöytäkirjan taikka liittyneet siihen:

a) 58 ja 59 artiklassa tarkoitettut allekirjoittamiset, ratifioinnit, hyväksymiset ja liittymiset;

b) edellä 58 artiklan 3 ja 5 kohdassa ja 59 artiklassa tarkoitettut liittymiset ja liittymistä koskevat vastalauseet;

- c) päivä, jona tämä yleissopimus tulee 60 artiklan mukaisesti voimaan;
- d) 2 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, 16 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 1 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut selitykset;
- e) 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut sopimukset;
- f) 2 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 30 artiklan 8 kohdassa, 44 artiklan 3 kohdassa ja 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut varaumat ja 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut varaumien peruutukset;
- g) 64 artiklassa tarkoitetut irtisanomiset.

Tämän vakuudeksi alla mainitut, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Haagissa 23 päivänä marraskuuta 2007 englannin ja ranskan kielellä, molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, yhtenä kappaleena, joka talletetaan Alankomaiden kuningaskunnan hallituksen arkistoon ja josta oikeaksi todistettu jäljennös toimitetaan diplomaattista tietä kaikille, jotka olivat Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin jäseniä sen 21. istuntoa pidettäessä, sekä kaikille muille valtioille, jotka osallistuivat tähän istuntoon.

LIITE 1

Saatelomake (12 artiklan 2 kohta)

LUOTTAMUKSELLISUUS JA HENKILÖTIETOJEN SUOJA

Tämän yleissopimuksen mukaisesti hankittuja tai toimitettuja henkilötietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon ne on hankittu tai toimitettu. Tietoja käsittelevän viranomaisen on varmistettava niiden luottamuksellisuus oman valtionsa lain mukaisesti.

Viranomaisen ei saa paljastaa tai vahvistaa tämän yleissopimuksen soveltamiseksi kerättyjä tai toimitettuja tietoja, jos se katsoo, että tietojen paljastaminen saattaisi 40 artiklan mukaisesti vaarantaa henkilön terveyden, turvallisuuden tai vapauden.

Keskusviranomaisen on tehtävä päätös 40 artiklassa tarkoitettujen tietojen salassapidosta.

1. Pyynnön esittävä keskusviranomainen	2. Pyynnön esittävän valtion yhteyshenkilö
a. Osoite	a. Osoite (jos muu)
b. Puhelinnumero	b. Puhelinnumero (jos muu)
c. Faksinumero	c. Faksi (jos muu)
d. Sähköpostiosoite	d. Sähköpostiosoite (jos muu)
e. Viitenumero	e. Kieli / Kielet

3. Pyynnön vastaanottava keskusviranomainen

Osoite

4. Hakijan tiedot

a. Sukunimi (-nimet):

b. Etunimi (-nimet):

c. Syntymäaika: (pp/kk/vvvv)

tai

a. Julkisyhteisön nimi:

5. Henkilö(t), jo(i)ta varten elatusta haetaan tai jo(i)lle elatusapu maksetaan

a. Henkilö on sama kuin kohdassa 4 mainittu hakija

b. i. Sukunimi (-nimet): _____

Etunimi (-nimet):

Syntymäaika: (pp/kk/vvvv)

ii. Sukunimi (-nimet):

Etunimi (-nimet):

Syntymäaika: (pp/kk/vvvv)

iii. Sukunimi (-nimet):

Etunimi (-nimet):

Syntymäaika: (pp/kk/vvvv)

6. Velallisen tiedot⁶

a. Henkilö on sama kuin kohdassa 4 mainittu hakija

b. Sukunimi (-nimet): _____

---

⁶ Yleissopimuksen 3 artiklan mukaisesti ”velallisella” tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka on velvollinen tai jonka väitetään olevan velvollinen maksamaan elatusapua.

c. Etunimi (-nimet):

d. Syntymäaika: (pp/kk/vvvv)

7. Tämä saatelomake koskee oheista hakemusta, joka on laadittu seuraavan artiklan nojalla:

- 10 artiklan 1 kohdan a alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan c alakohta
- 10 artiklan 1 alakohtan d alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan e alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan f alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan a alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan c alakohta

8. Hakemuksessa on seuraavat liiteasiakirjat:

a. Kun hakemus on tehty 10 artiklan 1 kohdan a alakohtan nojalla ja

25 artiklan mukaisesti:

- Päätöksen koko teksti (25 artiklan 1 kohdan a alakohta)
- Päätöksen tiivistelmä tai ote, jonka on laatinut alkuperävaltion toimivaltainen viranomainen (25 artiklan 3 kohdan b alakohta, tarvittaessa)
- Asiakirja, josta käy ilmi, että päätös on täytäntöönpanokelpoinen alkuperävaltiossa, ja mikäli päätös on hallintoviranomaisen tekemä, asiakirja, josta käy ilmi, että 19 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät, paitsi jos kyseinen valtio on 57 artiklan mukaisesti täsmentänyt, että sen hallintoviranomaisten päätökset aina täyttävät kyseiset vaatimukset (25 artiklan 1 kohdan b alakohta) tai jos sovelletaan 25 artiklan 3 kohdan c alakohtaa
- Jos vastaaja ei ole ollut läsnä eikä edustettuna menettelyissä alkuperävaltiossa, asiakirja tai asiakirjat, josta tai joista käy tapauksesta riippuen ilmi, että vastaajalle on ilmoitettu asianmukaisesti menettelystä ja hänellä on ollut mahdollisuus tulla kuulluksi tai että hänelle on ilmoitettu asianmukaisesti päätöksestä ja hänellä on ollut mahdollisuus kiistää se tai valittaa siitä asiaratkaisun ja oikeuskysymyksen osalta (25 artiklan 1 kohdan c alakohta)
- Tarvittaessa asiakirja, jossa todetaan elatusapurästtit ja ilmoitetaan päivä, jona laskelma on tehty (25 artiklan 1 kohdan d alakohta)
- Tarvittaessa asiakirja, joka sisältää asianmukaisten laskelmien tekemiseksi tarvittavat tiedot, jos kyseessä on automaattisen indeksoinnin huomioon ottava päätös (25 artiklan 1 kohdan e alakohta)
- Tarvittaessa asiakirja, josta käy ilmi, missä määrin hakija on saanut maksutonta oikeusapua alkuperävaltiossa (25 artiklan 1 kohdan f alakohta)

30 artiklan 3 kohdan mukaisesti:

- Elatusapusopimuksen koko teksti (30 artiklan 3 kohdan a alakohta)
- Asiakirja, josta käy ilmi, että kyseinen elatusapusopimus on alkuperävaltiossa täytäntöönpanokelpoinen samalla tavoin kuin päätös (30 artiklan 3 kohdan b alakohta)

Muut hakemuksen liiteasiakirjat (esim. 36 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi tarkoitettu asiakirja, jos sellainen vaaditaan):

---

b. Kun hakemus on tehty 10 artiklan 1 kohdan b, c, d, e tai f alakohdan ja 2 artiklan a, b tai c alakohdan nojalla, on 11 artiklan 3 kohdan nojalla esitettävä seuraavat liiteasiakirjat (saatelomakkeen ja varsinaisen hakemuksen ohella):

- 10 artiklan 1 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan c alakohta
- 10 artiklan 1 alakohdan d alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan e alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan f alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan a alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan c alakohta

Nimi: _____ (SUURAAKKOSIN) Päiväys: _____

Keskusviranomaisen valtuutettu edustaja (pp/kk/vvvv)

LIITE 2

Vastaanottotodistus (12 artiklan 3 kohta)

LUOTTAMUKSELLISUUS JA HENKILÖTIETOJEN SUOJA

Tämän yleissopimuksen mukaisesti hankittuja tai toimitettuja henkilötietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon ne on hankittu tai toimitettu. Tietoja käsittelevän viranomaisen on varmistettava niiden luottamuksellisuus oman valtionsa lain mukaisesti.

Viranomainen ei saa paljastaa tai vahvistaa tämän yleissopimuksen soveltamiseksi kerättyjä tai toimitettuja tietoja, jos se katsoo, että tietojen paljastaminen saattaisi 40 artiklan mukaisesti vaarantaa henkilön terveyden, turvallisuuden tai vapauden.

Keskusviranomainen on tehnyt 40 artiklassa tarkoitetun päätöksen tietojen salassapidosta.

9. Pyynnön vastaanottava keskusviranomainen	10. Pyynnön vastaanottavan valtion yhteyshenkilö
a. Osoite	a. Osoite (jos muu)
b. Puhelinnumero	b. Puhelinnumero (jos muu)
c. Faksinumero	c. Faksi (jos muu)
d. Sähköpostiosoite	d. Sähköpostiosoite (jos muu)
e. Viitenumero	e. Kieli / Kielet

11. Pyynnön esittävä keskusviranomainen

Yhteyshenkilö _____

Osoite

---

12. Pyynnön vastaanottanut keskusviranomaisen on _____ (pp/kk/vvvv) vastaanottanut pyynnön esittävän keskusviranomaisen saatelomakkeen (viitenumero _____); joka on päivätty _____ (pp/kk/vvvv) ja koskee seuraavan artiklan nojalla tehtyä hakemusta:

- 10 artiklan 1 kohdan a alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan c alakohta
- 10 artiklan 1 alakohtan d alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan e alakohta
- 10 artiklan 1 kohdan f alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan a alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan b alakohta
- 10 artiklan 2 kohdan c alakohta

Hakijan sukunimi (-nimet): _____

Sen henkilön / henkilöiden sukunimi (-nimet), jo(i)ta varten elatusta haetaan tai joille elatusapu maksetaan: _____

Velallisen sukunimi (-nimet): _____

13. Pyynnön vastaanottavan keskusviranomaisen toteuttamat alustavat toimenpiteet:

- Hakemuksessa on kaikki tarvittavat asiakirjat ja se on otettu käsiteltäväksi
- Ks. oheinen hakemuksen käsittelyvaihetta koskeva ilmoitus
- Hakemuksen käsittelyvaihetta koskeva ilmoitus toimitetaan myöhemmin
- Teitä pyydetään toimittamaan seuraavat lisätiedot ja/tai asiakirjat: _____

Pyynnön vastaanottanut keskusviranomaisen ei ota tätä hakemusta käsiteltäväksi, koska on ilmeistä, että yleissopimuksessa määrätyt edellytykset eivät täyty (12 artiklan 8 kohta). Perustelut:

- esitetään liitteessä
- esitetään myöhemmin toimitettavassa asiakirjassa

Pyynnön vastaanottanut keskusviranomainen pyytää pyynnön esittänyttä keskusviranomaista ilmoittamaan sille hakemuksen käsittelyvaiheessa tapahtuvista muutoksista.

Nimi: _____ (SUURAAKKOSIN)   **Päiväys:**
_____

Keskusviranomaisen valtuutettu edustaja (pp/kk/vvvv)